

Ті, що тримають небо

Фото із сайту – boratyn.ukraina.org.ua.

Збудований у середині 1990-х храм у селі Ратнів Луцького району назвали, як і спалену тут німцями у 1943-му церкву – на честь Святої Параскеви.

«Ох і нелегка була ця робота...» – доставити макет у сільський музей.

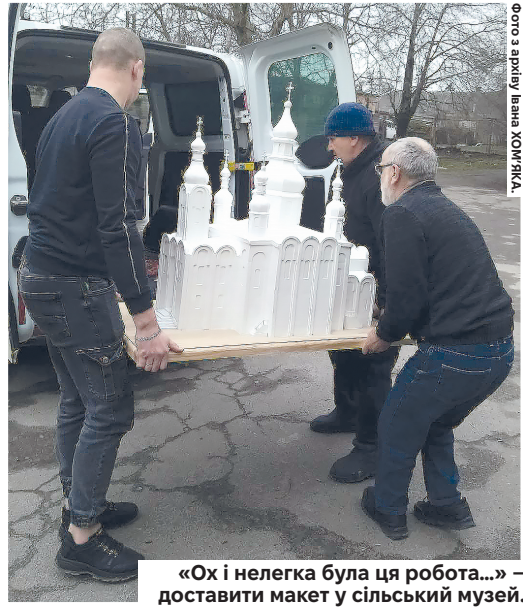

Фото з архіву Івана Хом'яка.

Увічнив біля Берестечка легендарного Богуна і величну церкву рідного Ратнева, зменшивши її у... 25 разів!

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ, головний редактор газети «Волинь»

ПЕРЕДМОВА

Я їхав у майстерню до викладача-методиста Волинського фахового коледжу культури і мистецтв імені Ігоря Стравінського Івана Хом'яка, щоб побачити, як він працює над створенням макета одного з найкрасивіших на Воли-

І копія храму вражає. Скульптор Іван Хом'як у свою роботу вклав душу.

ні храмів – церкви Святої Велико-мучениці Параскеви у селі Ратнів Луцького району, а потрапив... на неймовірну планету. Невідому мені і, на жаль, багатьом. Ім'я їй – Іван Хом'як. Руки цього чоловіка – у фарбах і в глині, а думки, філософія, роботи – наче з Космосу! Щиро заздрю вашим учням, Іване Володимировичу. І надаю вам слово, пане майстре-художнику-скульпторе-керамісте.

Художник Іван Хом'як знає, як «вдихнути життя у глину», а далі його «піч виробляє чудасію»

На пам'ятнику Івану Богуни в Смоляві написано: «...Не схилюсь ні перед ким, окрім як перед Господом Богом, та й то тільки з доброї волі».

Думки митця – на с. 8

Хвала рукам, що пахнуть хлібом!

Крутому господарнику Леоніду Самчуку не соромно одягати на роботу гумачи

Бо його стихія – сіяти і рости. «А головне, – сказав під час розмови аграрій, – мені не буде соромно перед військовими – роблю для них все, щоб допомогти здолати ворога»

Катерина ЗУБЧУК

Хоча директор СТЗОВ «Облапське» Ковельського району Леонід Самчук (на фото – праворуч) не дуже охоче погодився на інтерв'ю. Бо ж, як сказав, «у депутати не збираюся – «піар мені не потрібний». І все-таки наша розмова відбулася, й тепер можемо розповісти про одного з тих господарників, які виробляють продукцію, платять відповідні податки, й це вже є вагомим плюсом для економіки України у непростий час війни. Але, крім цього, вони ще й волонтерять. Тільки торік Леонід Петрович придбав десять автомобілів, які передав бійцям на передову. І в тому, що газета «Волинь» щотижня потрапляє на фронт, – теж є і його заслуга.

«Петрович завжди виручить», – каже голова Сереховичівської ТГ Ростислав Шиманський.

Актуальне інтерв'ю з аграрієм – на с. 9

Вітаємо!

У суботу, 8 червня, 70-те літо прийде в Тростянець Луцького району на життєвий поріг до

Любові Петрівни КАРПЮК.

Дорога наша, найкраща, найдорожча дружино, матусю, бабусю! Щиро вітаємо Тебе з таким славним ювілеєм! Зичимо прожити в доброму здоров'ї ще багато щасливих років під мирним українським небом.

Сьогодні ми всі щиро дякуємо Тобі за подароване життя, мудрі поради та підтримку, безумовну любов та всесильну материнську молитву! Хоч ми вже й дорослі, та серденько твоє завжди переживає за кожного з нас!

Вклоняємося доземно Тобі, рідненька, і просимо у Всевишнього для Тебе міцного здоров'я, миру, злагоди, добра та любові!

З повагою та безмежною любов'ю – Твої найрідніші люди.

Пульс тижня

Орієнтовна вартість вилучених товарів становить 1 млн грн.

На Волині викрили підпільне виробництво побутової хімії

На усе вилучене накладено арешт

Соломія МУЗИЧКО

За даними слідства, громадяни налагодили у цеху, розміщеному у складському приміщенні в Луцькому районі, виготовлення продукції, на яку наклеювали етикетки із назвами відомих торгових марок.

Реалізовувалась продукція на території усієї України.

У ході досудового розслідування кримінального провадження про незаконне використання знака для товарів і послуг та фірмового найменування, що завдало шкоди в особливо великому розмірі (ч. 3 ст. 229 КК України, проведено низку обшуків.

У організаторів підпільного бізнесу вилучено обладнання для виробництва і пакування товарів, сировину, 17 тонн готової нелегальної продукції на суму близько мільйона гривень, наклейки з назвами торгових марок.

Вживаються заходи задля встановлення усіх осіб, причетних до незаконної діяльності, та притягнення їх до кримінальної відповідальності. ■

За розбещення неповнолітньої – 5 років

29-річному жителю одного із сіл Луцького району повідомлено про підозру у незаконному посіві та вирощуванні конопель та вчиненні розпусних дій щодо неповнолітньої

Соломія МУЗИЧКО

Удень 26 травня 2024 року чоловік у Луцьку чинив непристойності щодо 15-річної дівчини.

Окрім того, 28 травня 2024 року під час проведення санкціонованого судом обшуку в оселі волинянина правоохоронці виявили та вилучили 143 рослини конопель.

Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

За вчинення розпусних дій щодо неповнолітньої особи санкцією ч. 1 ст. 156 Кримінального кодексу України передбачено покарання до 5 років позбавлення волі. ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ ТОВ «Негабарит-Сервіс» Ковельського району (директор Олег КОЗЕЛ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Лесь ЛИСИЦЯ)
- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ ТзОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТзОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» Володимирського району (директор Юрій ЄЛЕВА).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 0661338688.

Козацького роду!

Поранені бійці «Азову» шукають для своїх побратимів надійне підкріплення

Ці хлопці на фронті отримали серйозні поранення і нині проходять реабілітацію, втім не лишаються осторонь питань, що стосуються оборони країни

Любов ВОЛИНЮК

Бійці батальйону «Любарт» бригади «Азов» Сергій (Семпай) та Дмитро (Мухомор) з власного досвіду розповідають про бойові дії і переваги новітніх технологій на фронті. Чоловіки проводять навчання, на яке можуть завітати за попереднім записом усі бажаючі, щоб дізнатися більше, як знищують сьгодні ворога на передовій і що потрібно знати та вміти, аби допомогти українським захисникам.

Освітні зустрічі відбулися уже в Луцьку та Рівному. Тема лекції, яку викладає командир секції зв'язку батальйону «Любарт» за позивним Семпай – зв'язок, радіоелектронна боротьба та радіоелектронна розвідка.

СЕРГІЙ (СЕМПАЙ): «УСПІШНІСТЬ БОЮ СЬГОДНІ НА ВІЙНІ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗАСОБІВ»

Сергій – родом із Любежова, живе у Луцьку. За освітою – вчитель фізики, до повномасштабного вторгнення був успішним програмістом. Воювати пішов добровольцем, на фронті став зв'язківцем. У батальйоні «Любарт» він був відповідальним за налагодження зв'язку, перепрошивку та кодування рацій, забезпечення інтернетом та захистом систем.

Під час виконання моніторингових робіт на одній із вишок військового уразив російський дрон-камікадзе. «На жаль, два моїх побратимів загинули. Я – везучий», – каже Сергій, який отримав тоді важке поранення й досі перебуває на реабілітації. Однак розуміє, що його знання та вміння необхідні зараз усьому батальйону, який потрібно вкрай швидко забезпечити надійним зв'язком і захистом від ворожих безпілотників. Саме тому й допомагає військовим у тилу. «В «Азові» дуже цінують людей, – розповідає Семпай, – бо розуміють, що це – основний ресурс. Після по-

Фото: 12 канал.

Очільник рекрутингового центру бригади «Азов» у Луцьку Дмитро каже, що їм потрібні лише добровольці.

ранення тут не «списують» військових, а підтримують. Я ж, у свою чергу, приношу користь підрозділу. Зараз займаюся навчанням, рекрутингом, а також повністю підтримую своїх хлопців, які на фронті».

Сергій переконаний, що успішність бою сьгодні на війні залежить від технологічних засобів. «Ще навіть рік тому ми не могли б повірити, що будемо збирати у себе на кухні FPV-пристрій, який може вразити танк. Усі новинки спочатку з'являються у нас. Через те, що ми не отримуємо достатнього озброєння, то змушені шукати інші варіанти. FPV-дрони були найперше застосовані у нас, так само й інші засоби. Ми випереджаємо рашистів у цифровому радіозв'язку, хоча ворог надолужує».

«Якщо ми програємо, тоді не тільки Схід буде окупований, тоді російські війська будуть у Луцьку.»

Учасникам своїх лекцій Сергій детально розкаже про військовий зв'язок, особливості роботи зв'язківців, про РЕБі та специфіку радіоелектронної розвідки. Боець хоче дати зрозуміти цивільному населенню, що кожен може бути безпосереднім учасником процесу створення нових технологій в умовах війни. «Гине цвіт нації, наш ворог – дуже підступний, – наголошує Сергій. – Тож молоді в тилу потрібно доносити, що війна стосується усіх і максималь-но долучатися до кожного її

Фото: 12 канал.

Сергій, за позивним Семпай, розповідає лекцію про технологічні засоби на війні.

аспекту. Навіть не перебуваючи у війську, можна приносити користь для держави у знищенні ворога. Можна допомагати військовим, відвідувати поранених, важливо розуміти, що буде, коли закінчиться війна...»

ДМИТРО (МУХОМОР): «ЦЕ – ПЕРША ВІЙНА В ІСТОРІЇ, ЗА ХОДОМ ЯКОЇ МОЖНА СПОСТЕРІГАТИ В РЕЖИМІ ОНЛАЙН»

Молодший сержант батальйону «Любарт», лучанин Дмитро, взимку 2023 року разом зі своїм підрозділом боронив Бахмут. Тоді там саме велися запеклі бої. Під час штурму ворога отримав серйозне поранення. Йому перебило артерії. Каже, якби не побратими, які вчасно витягли його, стік би кров'ю. Відтоді він не може тримати в руках зброю.

Після кількох складних операцій Дмитро повернувся до рідного міста. Нині він очолює рекрутинговий центр бригади «Азов» у Луцьку. Займається комплектацією бригади добровольцями. А також – організацією заходів, вишколів, лекцій для цивільного населення з метою агітації, просвітництва цивільних у військовій справі.

Чоловік зауважує, що це перша війна в історії, за ходом якої можна спостерігати в режимі онлайн. Вона – високоінтелектуальна і високотехнологічна. Тож є велика потреба у високопрофесійних кадрах. У свою бригаду азовці шукають лише вмотивованих добровольців, які самі хочуть боронити державу.

«Азов – це єдина бригада в Україні спеціального призначення, – пояснює Дми-

тро, – яка комплектується лише з добровольців. Така принципова позиція нашого командування. Тут усі починали свій військовий шлях за власним бажанням і зі звичайного солдата. Тут кожен знає, що таке бути в окопі, що таке зима на війні, спека, вода, холод і голод. Командири добре розуміють солдатів, вони знають, як це воювати на передньому краї».

Дмитро переконаний, що ті люди, які самі зголосилися бути у війську, на фронті – куди сильніші, бо знають, чому й навіщо вони там, розуміють, що перемога сама по собі не станеться, знають, до чого призведе поразка. «Якщо ми програємо, тоді не тільки Схід буде окупований, тоді російські війська будуть у Луцьку. І відбуватиметься не українська мобілізація, не добровільний набір в бригаду «Азов», а примусовий призов у союзну армію росії, білорусі, а ми підемо воювати проти сил НАТО», – наголошує захисник.

Сьгодні бійці «Азову» захищають Україну на Луганщині, тримають оборону в Серебрянському лісі. Семпай і Мухомор шукають їм гідне підкріплення. Навчання та бойовий вишкіл у бригаді гарантують. В «Азов» потрібні піхотинці, чоловіки, які ремонтуватимуть автомобілі, керуватимуть дронами, готуватимуть військовим їжу. Вакансій є безліч.

Для того, щоб стати частиною команди, потрібно заповнити або анкету на сайті: azov.org.ua, або в телефонному режимі поспілкуватись із Дмитром за номером **тел: 0666444308**, чи з працівниками колцентру, які крок за кроком розкажуть, що треба зробити, або просто прийти на співбесіду. ■

В Адміністрації президента США офіційно підтвердили, що на Глобальному саміті миру у Швейцарії Сполучені Штати представить віцепрезидентка країни Камала Гарріс. Участь в інавгураційному Саміті миру підтвердили вже 107 країн і міжнародних організацій.

Станом на 3 червня близько 1,5 мільйона військовозобов'язаних українців оновили свої дані через ТЦК, ЦНАП або застосунок «Резерв+».

Вулиця Брестська у Луцьку і вулиця Нова у селі Шепель змінять свої назви. Їх перейменували на честь загиблих на війні військовослужбовців – Сергія Слабенка та Івана Гнатенка. Сергій Слабенко – український політик, народний депутат України IV-го скликання, загинув 4 серпня 2023 року під час виконання бойового завдання на Запоріжжі. Іван Гнатенко був жителем села Шепель, навчався в обласному ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою, загинув 33-річним – 23 січня 2023 року у Бахмутському районі.

Зверніть увагу!

Магнітні бурі у червні

- Слабкі: 10, 28, 29, 30.
- Середні: 15, 22.
- Сильні: 23.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Бережіть себе і своїх рідних!

■ Культурний фронт

На честь Героя з Благодатного на Київщині створили відеофільм

Макарівський історико-краєзнавчий музей, що в Київській області, для навчальних закладів своєї громади у стінах виставкового залу проводить уроки історії на тему «Міста Героїв Київщини»

Алла ЛІСОВА

Одне з таких занять нещодавно відбулося з учнями молодших класів Макарівського ліцею № 1. З школярами говорили про історичне минуле й сучасне Макарова. Вони дізналися про вік найстарішого експонату музею – сірники, виготовлені на шведській фабриці.

Детальніше зупинилися на подіях лютого – березня 2022 року. Особливий інтерес у дітей викликали розповіді про Героїв Максима Грицака та Олександра Терлецького. Екскурсійна розповідь доповнювалася показом змістовного й глибокого відеофільму «Герой України

Фото із сайту Макарівського історико-краєзнавчого музею.

На згадку про відвідування Макарівського історико-краєзнавчого музею учасники дитячої студії «1 плюс 2» зробили спільне фото.

Костянтин Мрочко» – про уродженця селища Благодатне Нововолинської території – альної громади.

вернувся з Ізраїлю в Україну й пішов її обороняти, не один раз писала газета «Волинь». Як розповів телефоном

Костянтин Мрочко (1984–2022) навіки залишився 37-річним...

деякий час проживали й тримали оборону цього населеного пункту бійці 14-ї ОМБр, у складі якої був Костянтин Мрочко. А вже зранку 8 березня 2022 року волинські солдати вийшли на захист Макарова. На жаль, у цьому бою загинув Костя... Його тіло шукали майже два роки...

Відеофільм створили учасники дитячої студії «1 плюс 2». Його можна переглянути на ютуб-каналі телекомпанії «Авіс». ■

■ Місцева фішка

Слава про смідинську капусту докотилася до столиці

Тож київські телевізійники помчали з телекамерами у Поліську глибинку – на Старовижівщину

Василина СМЕТАНА

Цими днями знімальна група кінокомпанії «Прайм Сторі Пікчерс» завітала у Смідинську громаду, щоб розпочати роботу над фільмом про неординарну страву, яка представляє гастрономічну кулінарну нематеріальну спадщину Волині, – «Смідинська капуста».

Про це повідомляють на фейсбук-сторінці Центру культури, дозвілля, спорту та туризму села Смідин Ковельського району.

У соцмережі поділилися знінками із закулісся знімального дня.

Кінокомпанія «Прайм Сторі Пікчерс» знімає 25-ти серійний документальний серіал «Велике Коло. Україна» спільно з «Мегого». Перша частина проєкту «Велике Коло» вже

Фото – Смідинська громада.

Автор та ведучий фільму Артемій Сурін замилювався «чаклуванням» над стравою відомої місцевої господині Марії Поляк.

Кінокомпанія «Прайм Сторі Пікчерс» знімає 25-ти серійний документальний серіал «Велике Коло. Україна» спільно з «Мегого».

вийшла на «Мегого», «1+1», «Нетфлікс».

Мета проєкту «Вели-

ке Коло. Україна»: зробити документальне дослідження усієї України (кожного

регіону) в момент історичної битви за життя. Задокументувати важливий етап становлення нації та допомогти українцям подолати складний період життя. Показати приклади людей, які здійснили свою мрію і досягли успіху під час війни. Познайомити глядачів із прикладами того, як деякі українці змогли свій відчай перетворити на рушійну силу, нагадати про велич і красу наших земель.

Чекаємо виходу повнометражного сюжету про автентичну, традиційну страву, її колорит, людей та цінності кожного, хто готує та куштує цю місцеву смакоту.

СЕКРЕТ ПРИГОТУВАННЯ КАПУСТИ ПО-СМІДИНСЬКИ:

Розтоплюють піч, потім на черен (дерев'яне, перегоріле вугілля) кидають капусту, закривають піч та заліплюють дверця піском та глієм. Зазвичай цей процес робиться на ніч. Вранці капусту виймають з печі та насолоджуються її ароматом. ■

Погляд

Віталій ПОРТНИКОВ,
журналіст, публіцист,
письменник, телеведучий, блогер

Легітимність путіна та Зеленського

Завершення терміну повноважень українського президента, як і слід було очікувати, пожвавило і російських політиків, і російську пропаганду

Вона отримала можливість порівняти «легітимного» путіна, який щойно пройшов через чергові вибори глави держави, і «нелегітимного» Зеленського, що «тримається за владу» навіть після того, як час його перебування на посаді глави держави добіг кінця. І це порівняння двох президентів та їхньої «легітимності», мабуть, один із найкращих прикладів нашого існування у світі посправди.

... За всі ці 24 роки путін жодного разу не брав участі в дебатах учасників виборів президента росії, йому жодного разу не довелося відповідати на незручні запитання конкурентів (яких не було), російська влада і російське суспільство завжди ставилися до виборів путіна як до вистави, що не має жодного стосунку до демократії.

Інтрига російських «виборів» була хіба що в тому, яких спойлерів підберуть путіну, скільки відсотків голосів він отримає, яку кількість бюджетних грошей вдасться «розпилити» учасникам «передвиборчої кампанії».

... В Україні таких виборів, як у росії, не було ніколи. Згадаль – ніколи. Українські президенти перемагали у важкій конкурентній боротьбі навіть тоді, коли їхнє обрання могло здаватися справою вирішеною. З усіх керівників Української держави – починаючи з 1991 року – на другий термін зміг переобратися тільки Леонід Кучма, і то в обставині жорсткого політичного протистояння.

Я добре пам'ятаю сам рівень дискусії, бо був ведучим телевізійної ночі після першого туру виборів 1999 року. Так, уже тоді було зрозуміло, що головні супротивники Кучми, як-от колишній спікер парламенту Олександр Мороз або колишній прем'єр Євген Марчук, до другого туру не пройшли, а в сутичці з комуністичним ватажком Петром Симоненком Кучма – приречений на перемогу. І, тим не менш, у його конкурентів були власні політичні програми, а чинний президент шукав їхньої підтримки або хоча б нейтралітету напередодні другого туру.

Чи стикався Володимир путін із чимось подібним? Але ж 1999 рік – це якраз той час, коли він став прем'єр-міністром і «наступником» президента росії. В Україні за цей час змінилося п'ять президентів. У росії – один з половиною.

Саме тому в Україні зараз замислюються не про втрату Володимиром Зеленським легітимності, а про втрату українцями державності в разі поразки у війні з росією. Хоч як це парадоксально звучить, але вибори Президента України – якби їх провести в умовах воєнного часу, контролю владі над інформаційним простором і відсутністю умов для голосування для мільйонів людей у зоні бойових дій і за кордоном – були б не «виборами Зеленського», а ще одними «виборами путіна». І якби Володимир Зеленський на них переміг, це була б не перемога на виборах, а банальне пострадянське перепризначення, яке не додало б легітимності ні президенту, ні державним інституціям. І такі вибори не потрібні ні українцям, ні самому Зеленському, ні його можливим конкурентам.

Тому що за ці 33 роки громадяни України звикли брати участь у конкурентних чесних виборах – тих самих конкурентних чесних виборах, у яких практично ніколи не брали участь громадяни російської федерації. Легітимність влади – це не тоді, коли ти опускаєш в урну бюлетень і вважаєш, що за майбутнє твоєї країни і твоєї сім'ї відповідаєш не ти, а той, кого напевно буде «переобрано». Легітимність влади – це коли за майбутнє відповідаєш ти сам, і наслідки твого вибору напевно позначатимуться і на тобі самому, і на твоїй країні, і на твоїх близьких. Саме тому про легітимність Володимира Зеленського зараз не замислюються ні його власні виборці, ні ті, хто вважав, що його обрання на пост глави держави може призвести до катастрофічних наслідків.

Це хвилює лише тих, хто ніколи не мав можливості проголосувати у своїй власній країні. Зто не знає, що таке альтернатива, і, отже, не знає, що таке легітимність. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Юрій КАСЯН – борець із міста Володимира;
Сергій МИХАЙЛЕВСЬКИЙ – борець із села Доманове, що на Ратнівщині;
Олександр ЧЕРНИЧЕНКО – борець із села Підгірне, що на Рожищенщині (уродженець міста Лисичанськ Луганської області);
Андрій ФЕСЕНКО – борець із міста Горохова;
Сергій ХОМ'ЯК – борець із селища Шацьк;

Павло ТАРНАВСЬКИЙ – борець із села Липа, що на Горохівщині;
Артем ОЛАСЮК – борець із села Зарудчі, що на Любешівщині;
Олександр ГРИГОРУК – борець із селища Любешів;
Роман ШВОРАК – борець із села Вербичне, що на Турійщині;
Володимир МАР'ЯШ – борець із села Городище Луцького району;

Євген ЗАБРОДОЦЬКИЙ – борець із села Мельники, що на Шаччині;
Дмитро ПРОКОПЧУК – борець із міста Ковеля;
Євген ДРАГАН – борець із села Суходоли Володимирського району;
Сергій БОРДЮГОВСЬКИЙ – борець із села Кортеліси, що на Ратнівщині;
Антон ОКОНЬ – борець із міста Луцька;

Олександр БОХОНСЬКИЙ – борець із міста Нововолинська;
Володимир ПЕТРУК – борець із селища Голоби;
Олександр СЛЮСАРЧУК – борець родом із Рівненщини, а похоронений на кладовищі в Новосілках, що на Маневиччині (у цьому селі живуть його батьки);
Олександр ПОЛІЩУК – борець із села Навіз, що на Рожищенщині.

■ Пряма мова

«Це – навіть не ганьба, а значно гірше – визнання того, що Україну ведуть шляхом московитів»

Найяскравіші за тиждень думки та цитати

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про обміни полоненими «на камери»:

«Є щось нелюдське в обмінах полоненими на камери. Коли людей, які пережили щось гірше пекла, показують, щоб розважити людей, які продовжують жити своє звичайне життя і підняти рейтинги політикам.

Не знаю, в кого є сили дивитися такі репортажі, бо в мене немає, я зразу вимикаю таке. І так, я розумію, чому це поширюють – чулий біль чудово конвертується у «лайки» і твою власну популярність. Але ж ми – люди, чи не так??».

Єнс СТОЛТЕНБЕРГ, генеральний секретар НАТО, про те, чому Україна має право бити західною зброєю по території росії:

«Якщо ви подивитесь на поле бою зараз, то росія б'є артилерією й ракетами по українській території й нарощує війська. І якщо забороняти використовувати сучасну зброю, то це дуже ускладнює оборону. Звичайно, багато союзників згодні з тим, що Україна використовує отримане обладнання для самозахисту, зокрема завдавання ударів по військових об'єктах у рф».

Френсіс ФАРРЕЛЛ, журналіст The Kyiv Independent, про національну ідею України на цьому етапі:

«Фортифікації – це стратегічний виклик як військовому, так і цивільному керівництву країни. Цей виклик тісно пов'язаний не тільки з ходом бойових дій, а також із загальним майбутнім країни, яка, на жаль, продовжує бути під загрозою знищення. Прагнення окопатися має стати частиною нової національної ідеї».

Борислав БЕРЕЗА, про скандал із «темниками» для журналістів у державному інформаційному агентстві «Укрінформ»:

«В Україні є політична цензура. Схожа на ту, що є у білорусі та рф. А ще є «темники», як за часів Медведчука при Кучмі. І для влади серед небажаних коментаторів подій не лише опозиційні політики та лідери суспільної думки, а й звичайні громадяни. І це – в державному «Укрінформі»? Це – навіть не ганьба, а значно гірше – визнання того, що Україну ведуть шляхом московитів».

Євген «Лев» ПОЛОНСЬКИЙ, старший солдат 112-ї бригади Сил ТРО, поранений у боях, про мобілізацію:

«У Збройних силах кожен може знайти себе: хоч ти – співак, хоч ти – айтішник, хоч ти – кілер. У війську є багато професій, які не пов'язані навіть зі зброєю, але теж дуже важливі. Якийсь звичайний кухар виконує багато важливої роботи для того, щоб люди, які хочуть і можуть воювати зі зброєю в руках, могли виконувати бойові завдання.

Зараз багато розмов про ухиялентів. Я думаю, що це також частина інформаційної війни. На мою думку, більшість людей наразі ставляться до цього спокійно – якщо дадуть повістку, то вони підуть... Треба однаково йти. Варіантів лише два: або ти сам підеш, або тебе змусять. То краще піти з чистою совістю самому».

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність», про Форум російської опозиції, який нещодавно пройшов у Львові:

«Я вважаю такі заходи дуже небезпечними. В першу чергу тому, що подібні заходи перемикають увагу з жертви на агресора, формують емпатію до росіян. А я не готова до емпатії, й не через кровожерливість, а тому, що це і є сценарій башт Кремля – розмити й перекласти відповідальність за страшну війну на окремих осіб, знявши її з народу і країни, яка цю війну повністю підтримує. По-друге, всі ці люди є частиною путінської Росії, всі вони на різних етапах обирали, цементували, терпіли, не втручалися, мовчали, заробляли, поблажливо дивилися на Україну, розповідаючи про братство і слов'янство. Всі вони – імперці».

Олександр КОЧЕТКОВ, політехнолог, про претендента на посаду президента США Дональда Трампа, якого суд присяжних визнав винним в усіх 34 пунктах обвинувачення:

«...Українське суспільство з-за океану часто критикують за незрілість, тому що наш виборець (ти ба!) голосує емоціями, а не розумом. І тому здатен обрати то зека, то мільярдера, то артиста... Ну, так Штати можуть це повторити, причому, поєднавши все разом в одному кандидаті».

Ян ВАЛЕТОВ, письменник, про час після війни:

«Нам треба звикати до думки, що для виживання ми маємо створити мілітарне суспільство, яке готове будь-якої миті взяти в руки зброю і відбити удар. Як це робить Ізраїль...

Ніколи росія не стане іншою і ніколи не перетвориться на доброго сусіда. Їй це не потрібне. Змінюватися потрібно нам, інакше рано чи пізно люджери до нас доберуться».

Іван КИРИЧЕВСЬКИЙ, військовий експерт, про українські далекобійні ракети:

«Україна створила свої далекобійні ракети, якими уже б'є по території рф. У нормальних умовах цей день мав би стати буквально національним святом, але в нас так не вийшло. Це я маю на увазі епізод, про який вранці 31 травня повідомляв Генеральний штаб ЗСУ, коли інформував про удар ракетами «Нептун» по нафтовому терміналу російського порту «Кавказ»... Нас мав би надихати сам факт, що нарешті, за 33 роки незалежності, Україна таки має свої далекобійні ракети, якими можна стріляти по території ворога».

■ Резонанс

Як при Януковичу: в Україну повернулись «темники»

Олексій Мацука, екскерівник найстарішого в Україні інформгентства «Укрінформ», яке діє з 1918 року і має зараз понад 300 співробітників по всьому світу, розсилав редакції «темники» з небажаними спікерами, однак колектив відмовився працювати за такими методами

Ольга СОКОЛОВА

Як стало відомо зі статті «Української правди», після свого призначення, яке ухвалював Офіс президента, Мацука запровадив практику розсилки в регіональні підрозділи державного інформаційного агентства «темників» – списків «важливих» тем, а також осіб, які ці теми коментують. Окремо у таблицях позначалися ті спікери, у яких заборонялось брати коментарі. В основному це – опозиційні до влади політичні сили, активісти, представники місцевого самоврядування.

Також стало відомо про тиск на нелояльних працівників агенції та їхні численні звільнення і встановлення захмарних премій керівництву.

Однак «темники»

не дали результату. 24 травня стало відомо, що Олексій Мацука завершує роботу в агентстві. Новим генеральним директором «Укрінформу» став речник Східного угруповання ЗСУ Сергій Череватий.

КОМЕНТАР

Вікторія СЮМАР, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність»:

«Колись ці «темники» принесли в Адміністрацію Кучми-Медведчука російські політтехнологи. Зараз український інформпростір як ніколи схожий на російський, попри війну з росією. І якою буде Україна після війни, значною мірою залежить від того, чи збережеться тут свобода слова. І відповідальність. Я знаю, що кожен український

Олексій Мацука свою лояльність до Офісу президента пояснював своєю любов'ю до роботи Володимира Зеленського.

журналіст щодня робить непростий вибір. Бо загрози – величезні. Але від цього вибору значною мірою залежить, чи не даремна була жертва тих, хто вже ніколи не повернеться з фронтів...».

роботу редакції з боку Офісу президента, перешкоджання журналістській діяльності і «темників» від колишнього керівника «Укрінформу» до колективу. «Дякую тим журналістам, які наважилися сказати правду. Зверніть

Зараз український інформпростір як ніколи схожий на російський, попри війну з росією.

ТИМ ЧАСОМ

Народні депутати з фракції «Європейська Солідарність» направили Генеральному прокурору України запит щодо фактів політичної цензури, втручання в

увагу, від ОП і влади, від профільного міністра і «слуг народу» – нуль реакції на кричущу і шокуючу інформацію про цензуру», – зазначила співголова фракції Ірина Геращенко.

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

«Якщо техніку не «перевзуту», бригади буквально зупиняться»

Щоб цього не сталося, Фонд Порошенка з волонтерами налагодив виробництво пересувних шиномонтажів та авторемонтних майстерень

Ольга СОКОЛОВА

Від початку повномасштабного вторгнення у війська вже передали 65 спеціальних ремонтних комплексів для техніки. Вони оснащені необхідними інструментами, верстатами та приладами, мають автономне живлення і готові під'їхати максимально близько до передової. А це означає, що військову техніку і зброю ремонтують швидко та якісно. Таку допомогу, зокрема, отримала 46-а ОМБр.

«Коли ми переда-

Від початку повномасштабного вторгнення Фонд Петра Порошенка передав у війська вже 65 спеціальних ремонтних комплексів для техніки.

ємо FPV-дрони, то як зворотний зв'язок отримуюємо гарячі відео знищення окупантів – деякі з них ви бачили. А от коли передали мобільний шиномонтаж, то зі звітами важче. Тут тобі ані захоплюючих віражів, ані яскравих

вибухів, ані знищених напряду ворогів. Тільки щоденна робота із забезпечення бригади відремонтованими автівками», – зазначив Порошенко.

«Надзвичайно важлива робота, без якої бригада буквально

зупиниться. Завдяки нашому шиномонтажу – в рази швидше, ефективніше та простіше», – додав п'ятий президент.

Представник бригади подякував Фонду Порошенка за постійну допомогу та підтримку.

Кабінет Міністрів дозволив експортувати цьогоріч 1,1 мільйона тонн кам'яного вугілля, антрациту й палива, отриманого з кам'яного вугілля. Як відомо, після знищення чи пошкодження українських теплоелектростанцій російськими ракетами, у шахтарів виникли проблеми із збутом продукції.

Наданий Україні дозвіл використовувати американську зброю для завдання ударів по цілях на території росії може призвести до «фатальних наслідків». Про це заявив заступник міністра закордонних справ росії Сергій Рябков (на фото). Мовляв, відповідь може бути «асиметричною», і Вашингтон, на думку кремля, «відчує наслідки». Ага, дуже вже боються американці росіян. Навіть Дональд Трамп сміливо говорить про «удар по москві».

■ Економіка

Про те, що волинський вугільний регіон як такий себе виживає, останнім часом говориться на найвищих рівнях

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Як відомо, на сьогодні в Нововолинську з десяти раніше діючих шахт залишилося лише дві, одна з яких – № 9 – на стадії закриття. Але питань, пов'язаних із процесом реструктуризації, виникло дуже багато.

Як їх вирішити, максимально ефективно використавши те, що набувалося волинянами впродовж семи десятиліть, зберігши виробничі та інфраструктурні потужності? До цієї проблеми долучилися міжнародні інституції. Для її обговорення керівники Литовезької та Поромівської територіальних громад, на території

У що трансформують наші шахти?

Фото із сайту ukr.net.

На сьогодні в Нововолинську з десяти раніше діючих шахт залишилося лише дві, одна з яких – № 9 – на стадії закриття.

« У Литовезькій громаді на базі відпрацьованої та закритої ще в 1990-х роках шахти планують створити індустріальний парк, а в Поромівській – побудувати станцію із сонячної генерації. »

яких розміщені копальні, не раз бували за кордоном. Долучилася також Нововолинська міська рада.

Тепер конкретно заговорили про реалізацію пілотного проєкту з трансформації вугільних громад. У

стінах Волинської ОДА та ТПП відбулося засідання робочої групи та фокус-групи щодо напрацювання ідей.

Мета цього проєкту, який взялися впроваджувати Німецьке товариство міжнародного співробітництва

(GIZ) за дорученням Федерального уряду Німеччини на запит Міністерства енергетики та Мінінфраструктури, – поступова відмова від вугілля, розвиток зеленої енергетики та альтернативні моделі розвитку шахтарських регіонів.

За попередніми планами, спільно з місцевою владою, бізнесом та експертами розглядається створення індустріальних парків, навчальних центрів відновлю-

вальної енергетики та осередків розвитку бізнесу.

Завдяки зоні вільного економічного розвитку в Нововолинську вже створено 10 нових виробництв, переміщених із областей проведення бойових дій. Є напрацювання на створення нових виробництв. Однак тут головне гальмо – це брак робочої сили. У Литовезькій громаді на базі відпрацьованої та закритої ще в 1990-х роках шахти планують створити індустріальний парк, а в Поромівській – побудувати станцію із сонячної генерації.

Як швидко розпочнуться конкретні дії у вказаних напрямках – покаже час і ситуація в країні. Поки що створена робоча група має на меті розробити концепцію і практичні кроки для інтеграції у національний План дій справедливої трансформації вугільних регіонів до жовтня цього року. ■

■ Міжнародна політика

Реальна безпека: що дасть Україні Саміт миру, який організовує Президент Зеленський

Саміт стане першим реальним і дипломатичним кроком до встановлення миру в Україні, пояснює голова партії «Слуга Народу» Олена Шуляк

Президент України Володимир Зеленський збирає у Швейцарії Глобальний саміт миру, який відбудеться 15-16 червня цього року. Участь в ньому візьмуть десятки лідерів і представників держав світу для того, щоб якнайшвидше встановити в Україні стійкий мир. На момент підготовки цього матеріалу, свою присутність на Саміті підтвердили вже щонайменше 90 держав, зокрема такі світові лідери, як США, Франція, Індія та Іспанія. Наразі вся дипломатична команда Президента Зеленського працює, щоб об'єднати навколо Саміту максимальну кількість учасників і, що найголовніше, не тільки держав Заходу, а й Глобального півдня, які в російсько-українській війні поки дотримуються дипломатичного нейтралітету.

« Очільниця «Слуги Народу» Олена Шуляк: «Президент Володимир Зеленський пропонує шлях до миру, який стане шансом для всього світу гарантувати стабільність і безпеку» »

Справедливий мир. Саміт стане першим реальним кроком до завершення війни, оскільки лише об'єднані держави світу здатні примусити росію до справедливого та надійного миру, виставити її умови та гарантувати реальну, довготривалу безпеку.

«На Саміті будуть представлені всі континенти – різні частини світу, різні погляди на глобальний розвиток. Але всі вони об'єднані однаковим визнанням того, що Статут ООН та базові міжнародні конвенції є обов'язковими документами для кожної держави світу, в тому числі й такої, як росія, де царює божевілля. Світова біль-

шість повинна примусити росію до миру й може це зробити, – зазначає Глава держави Володимир Зеленський. – Світ може зупинити будь-якого агресора. Якщо буде діяти в єдності та за правилами більшості – жодна агресія не витримає справді глобального тиску».

Керівник Офісу Президента Андрій Єрмак говорить, що Перемога України над російським агресором залежить не тільки від успіхів на полі бою, а також і від дипломатії, саме тому Глобальний саміт миру такий значущий.

«Саміт має на меті створити платформу для обговорення різних поглядів на мирний процес і дати політичний старт на високому рівні для підготовки спільної мирної бази, яка має відновити мир в Україні», – пояснює Андрій Єрмак.

Формула миру. В основу Саміту ляже Формула миру Президента Зеленського, говорить народний депутат, голова партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

«Головна мета Української формули миру – об'єднати світове співтовариство для примусу росії до припинення війни. Чим відрізняється Українська формула від інших мирних планів та пропозицій? Вона не пропонує поступок щодо нашої території та не визнає окупацію. Звісно, як нещодавно зазначив Президент Володимир Зеленський, Україна відкрита до пропозицій тих чи інших держав, але вони все одно мають базуватися саме на тому, що вже є, – на Українській формулі миру», – наголошує Олена Шуляк.

Головні теми. Насамперед Україна очікує, що учасники Глобального саміту миру розроблять план дій для трьох головних пунктів Формули миру Володимира Зеленського. Перший – вільне судноплавство, який передбачає захист українських портів, щоб відновити всі продовольчі ланцюжки, які зруйнувала росія. Другий – ядерна й енергетична безпека, щоб зупинити удари по вітчизняній критичній,

енергетичній інфраструктурі й мінімізувати віялові вимкнення електроенергії. І третій пункт – обмін полоненими та повернення незаконно депортованих дітей із рф.

«Якщо ми вийдемо із Саміту з цими трьома кроками, з погодженням у більшості країн цих позицій, це говоритиме, що далі росія їх не блокуватиме, а ми розроблятимемо з тими чи іншими країнами на технічному рівні вже покроковий, дуже докладний план кожного із цих пунктів», – підкреслив Президент Зеленський і додав, що потім ці напрацьовані документи передадуть росії.

Без росії. москву на Глобальний саміт

«Є спосіб привести росію до ситуації, коли вона діятиме добросовісно – це коаліція країн, які поділяють однакові принципи і підходи, на яких вони будуть будувати подальші дії. Тому цей Саміт є вкрай важливим для України», – вважають в партії «Слуга Народу». »

миру не запрошували. Партія «Слуга Народу» зазначає, що немає жодної гарантії, що рф діятиме добросовісно. «Є спосіб привести росію до ситуації, коли вона діятиме добросовісно – це коаліція країн, які поділяють однакові принципи й підходи, на яких вони будуть будувати подальші дії. Тому цей Саміт є вкрай важливим для України», – вважають в партії «Слуга Народу».

Керівник ОП Андрій Єрмак зауважує, що керівництво росії всілякими способами вже намагається зірвати Саміт, але Україні про ці плани добре відомо: «Вони (рф) – Ред.) працюють із країнами, політиками, зі своїми фейковими наративами, працюють з медіа. Але ми їх не боїмося, ми сильніші за них, тому я впевнений, що нам усе вдасться, в нас є чітка програма, в нас є чітке завдання від Президента, що повинен кожен робити на своєму місці». ■

Погляд

Катерина ЗУБЧУК
заслужений журналіст України

«Є професія така Неспокійна і важка – Зустрічати день новий На вітру нових подій...»

Ці слова про тих, для кого Журналістика стала не просто фахом, а способом їхнього життя

Указом Президента України 1994 року в Україні було встановлено професійне свято працівників засобів масової інформації, що відзначається щорічно 6 червня – у день прийняття НСЖУ до Міжнародної федерації журналістів. У радянську епоху воно було приурочене випуску першого номера більшовицької газети «Правда» – 5 травня. Даруйте за такий початок сьогоднішньої розмови – більше офіціозу не буде...

Отож, переходжу до неофіційного... Напередодні професійного свята попросила колег із різних волинських видань відповісти на запитання: «Що для вас – журналістика?» І ось що почула:

– Любов – на все життя... Перша і остання, з якою не розлучаюсь і дотепер, – так відповів Микола Вельма – заслужений журналіст України, багаторічний редактор газети «Вісті Ковельщини», яку він очолює майже сорок літ.

– Журналістика для мене – це тремтіння... У час війни найперше – від болю, який чується між людьми, але і... Від гордоців за їхню-нашу незвичайність і силу... І від насолоди, яку дає влучно написане слово (колег і своє)... І від вдячності світу, що він влаштував мою зустріч із Журналістикою та Журналістами, – а це слова редакторки відділу новин 12-го Каналу (Луцьк) Оксани Коваленко, котра не один рік працювала у «Волині» та й зараз не полишає зв'язку із нашим виданням «Цікава газета», де щотижня можна прочитати її авторську колонку «СІМ «Я».

– Якщо коротко, то колись журналістика була моєю мрією, а стала моїм життям, – сказала редакторка любешівської газети «Нове життя» Наталія Муха.

Була відповідь і з приміткою «не для преси». Інколи ми чуємо її від своїх героїв. І здебільшого, власне, це трапляється, коли людина з тих чи інших причин не хоче називати своє прізвище, а ось вето на висловлену точку зору не накладає. Так і в цьому випадку – думка вже прозвучала, до того ж – цікава, то як її не оприлюднити:

– Журналістика для мене – школа життя та багаторічний потік людських історій, долі, переживань, радощів, побаченого, почутого, відчутого. Часто вона має смак рутини, але нерідко відкривається цікавими, несподіваними присмаками...

Не знаю, наскільки це етично – задавати питання головному редактору своєї рідної газети, але я це зробила.

– Це – моє повітря, життя, – відповів, не задумавшись ні на секунду, Олександр Згоранець.

Не буду лукавити: звичайно ж, я вибрала для спілкування тих, кого добре знаю. Вони – якраз із числа тих, ставлення кого до свого фаху можна передати такою одною фразою: «Журналістика – це не просто професія, а спосіб життя».

Для цікавості, загляньте у Вікіпедію і прочитайте: «Журналіст або новинар – людина, яка збирає, створює, редагує, підготовляє та оформлює інформацію для редакції зареєстрованого засобу масової інформації, що пов'язаний з нею трудовими чи іншими договірними, – або робить це за власною ініціативою». Все ніби й правильно, якщо говорити про ремесло, яким, у принципі, є кожна спеціальність. Тільки журналістика – ремесло особливе. Мало бути новинарем, тобто мати чуття на новину й здатність професійно її перевірити, перш як подати читачеві, – треба бути ще й небайдужою людиною, якоюсь мірою – психологом, який, завдяки власному співпереживанню, знаходить підхід до кожного свого співбесідника. Мої колеги, звичайно, можуть продовжити цей перелік якостей, без яких нема справжнього ЖУРНАЛІСТА. І додати, що це те, чого не навчать у жодних університетах, – це даровано людині її природою. ■

■ Пульс тижня

Двоє волинян тепер вихвалитимуть «руській мір» за ґратами

Невдовзі обидва чоловіки постануть перед судом

Соломія МУЗИЧКО

Прокурори Волинської обласної прокуратури скерували до суду обвинувальні акти у кримінальних провадженнях про вчинення жителем Луцька та жителем Луцького району виправдовування, визнання правомірною і, водночас, заперечення збройної агресії російської федерації проти України і глорифікації осіб, які її здійснювали (ч. 1 ст. 436-2 КК України).

За даними слідства, з червня по вересень 2023 року чоловіки у телефонних розмовах просували думки про правомірність окупації частини України, при цьому заперечуючи російську агресію, вихваляючи російських військових та ворожу владу, озвучували свою підтримку анти-українських рухів та проросійські наративи. ■

У Луцьку тролейбус збив жінку

Вона, на жаль, померла в автомобілі швидкої допомоги

Любомира НАТИНКА

Аварія сталася 2 червня близько 14:20 на вулиці Конякіна.

55-річний водій тролейбуса, рухаючись в напрямку вулиці Захисників України (колишньої Гордіюк), здійснив наїзд на 38-річну лучанку, яка переходила проїжджу частину поза пішохідним переходом. ■

Горохівчанин зберігав у будинку гранати

За незаконне поводження з боєприпасами чоловіку загрожує до 7 років за ґратами

Любомира НАТИНКА

До поліції Горохівщини надійшло повідомлення про вчинення домашнього насильства.

Прибувши за вказаною адресою, співробітники сектору реагування патрульної поліції виявили в одній із кімнат будинку, де мешкає 35-річний житель Горохова, 9 гранат різних модифікацій.

На місце прибули спеціалісти-вибухотехніки та слідчо-оперативна група поліції.

Небезпечні предмети вилучили та направили на дослідження.

За фактом незаконного поводження із боєприпасами слідчі відомості внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України. Санкція статті передбачає до 7 років позбавлення волі.

Окрім того, за вчинення домашнього насильства на порушника склали адміністративний протокол за ст. 173-2 КУпАП. ■

Винуватець смертельної ДТП у Луцькому районі відсидить 12 років

Волинський апеляційний суд залишив у силі вирок суду першої інстанції, яким 22-річного жителя Луцька визнали винуватим у порушенні в стані алкогольного сп'яніння правил безпеки дорожнього руху, що спричинило загибель двох осіб, та ще двом потерпілим – середньої тяжкості тілесні ушкодження (ч. 4 ст. 286-1 КК України)

Соломія МУЗИЧКО

Опівночі 13 травня 2022 року нетверезий молодик, не маючи посвідчення водія на право керування транспортним засобом відповідної категорії, рухався автодорогою в селі Озерце Луцького району за кермом автомобіля марки «NISSAN NAVARA».

Не впоравшись із керуванням, він виїхав на смугу зустрічного руху та допустив зіткнення авто із вантажівкою «DAF».

У результаті ДТП двоє 22-річних пасажирів його автівки загинули, а 23-річний пасажир та 20-річна пасажирка отримали травми.

Згідно з вироком суду першої інстанції, залишеним в силі апеляційним судом, волинянину, вже судимому за самовільне залишення військової частини, призначено максимальне покарання – 12 років позбавлення волі із заборобою (на 10 років) керувати транспортними засобами. ■

■ Обличчя професії

«У нашого Ігоря Романовича – професійна «чуйка» на порушників і злочинців»

Колектив правоохоронців Горохівщини очолив 38-річний Ігор Мандзя (на фото)

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Новопризначений керівник відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області родом із села Лешнів Бродівського району (сусідньої Львівської області). Після закінчення школи першу вищу освіту здобував у Львівському державному аграрному університеті. Потім служив в армії, а демобілізувався із рішенням продовжити службу в органах внутрішніх справ.

– На іншій професійній дорозі тоді себе не уявляв, розуміючи, що місія правоохоронця, офіцера є завжди не тільки престижною та почесною, а й – відповідальною, бо потребує порядності, фізичного гарту і високих знань, – каже майор поліції Ігор Мандзя.

Шлях у цій професії починав 2010-го у званні лейтенанта, на посаді дільничного офіцера міліції тодішнього Горохівського РВ УМВС України у Волинській області. Тоді ж навчався на базі підготовки молодих правоохоронців у селі Сокиричі Луцького району, в столичній Національній академії внутрішніх справ.

Чи ж думав тоді, що з ро-

Фото Леся ВЛАШИНЕЦЬ.

«Місія правоохоронця є відповідальною, яка потребує порядності, фізичного гарту і високих знань».

ками матиме честь стати лідером одного з найбільших колективів поліції краю?!! Звісно, ні, але, ще будучи дільничним інспектором поліції, Ігор Мандзя словом і ділом зарекомендував себе

«Свій нинішній колектив пан майор називає рідним і надійним, а Горохівщину – своєю другою батьківщиною.»

фахівцем, який дуже швидко зорієнтувався в криміногенній обстановці чималого Горохівського району, вирізнівся аналітичним мисленням і вмінням працювати в команді.

– У нашого Ігоря Романовича – професійна «чуйка» на порушників і злочинців, – зауважили колеги молодого лейтенанта, а керівництво райвідділу вже через рік запропонувало йому посаду оперуповноваженого сектора карного розшуку.

■ О, часи! О, звичаї!

Фото із сайту mi100.info.

... Ще й погрожував правоохоронцям господарською косою.

Кувалдою потрощив автівку поліціантів

Інцидент трапився 2 червня у селі Лемешів, що на Горохівщині

Любомира НАТИНКА

Під час перевірки дотримання правил адміністративного нагляду правопорушник, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, став чинити опір працівникам поліції. Спочатку він словесно погрожував правоохоронцям, шарпав їх за формений одяг. Згодом зловмисник кувалдою пошкодив службовий автомобіль та господарською косою намагався завдати тілесних ушкоджень правоохоронцям.

■ Кримінал

Серед вулиці лучанина побили і обчистили на 100 тисяч гривень

Крадія затримали, і нині він перебуває під вартою

Любомира НАТИНКА

До поліції із заявою звернувся 44-річний житель обласного центру. Чоловік розповів, що ввечері по проспекту Відродження у Луцьку його побив та пограбував невідомий. Зловмисник відібрав у заявника ювелірні вироби, вартістю понад 100 тисяч гривень, та втік у невідомому напрямку.

Співробітники Луцького РУП провели комплекс оперативно-розшукових заходів та за лічені години встановили особу зловмисника.

На другий день зранку той уже встиг реалізувати частину золота й отримати

області, а з 1 травня майор поліції Ігор Романович Мандзя – начальник цього відділення.

Свій нинішній колектив пан майор називає рідним і надійним, а Горохівщину – своєю другою батьківщиною. Особовий склад Горохівського відділення поліції – це близько півсотні молодих, креативних, освічених, перспективних правоохоронців, перевірених службою і дружною.

– Мої колеги, окрім своїх навичок, вмінь, досвіду, дорожать людяністю, товариськістю, тому нести службу вдається злагоджено, а завдяки сумлінності кожного разом почуваємося готовими до виконання всіх поставлених завдань. Усвідомлюємо, що нам випало бути на своїх постах із охорони законності у важкий воєнний час. Тому працюємо заради безпеки кожного жителя Горохівської, Мар'янівської, Берестечківської територіальних громад і задля омріяної всіма Перемоги, – резюмував нашу розмову новопризначений керівник.

Випадкові люди у поліції надовго не затримуються. Про службу днями й ночами милозвучно розповідає хіба що пісня, а насправді та служба вимагає неабиякої жертвості, стресостійкості, а ще – розуміння й підтримки рідних. Ігор Мандзя їх так має. Разом із дружиною виховує двох дітей, які будувально обожнюють татка. ■

за це чималі кошти. Оразу після цього його затримали. Інші ювелірні вироби були при ньому.

Поліцейські встановили, що кримінальне правопорушення скоїв раніше судимий 37-річний лучанин. Викрадені коштовності вилучили.

Зловмисника ж затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України.

Слідчі вже повідомили йому про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 4 ст. 186 Кримінального кодексу України. Йдеться про грабїж, вчинений в умовах воєнного стану.

Підозрюваному суд обрав запобіжний захід – тримання під вартою. За вчинене правопорушнику загрожує від 7 до 10 років позбавлення волі.

Мама 47-річного сина знайшла його в петлі на дереві в селі Галичани Мар'янівської територіальної громади Луцького району. Слідів насильницької смерті на його тілі не виявлено. Чоловік хворів психічними розладами.

■ На лінії вогню

«Мамо, я пішов визволяти Україну. Тату, я визволю твоє Сніжне»

- Цей день, 14 лютого 2023 року, я добре пам'ятаю, він у моїй свідомості закарбувався на все подальше життя,- такими словами розпочала нашу бесіду диспетчерка ДП «Регіональні електричні мережі» Маргарита Онопрієнко, мама добровольця Сергія Онопрієнка, який уже понад 12 місяців захищає свободу і незалежність нашої держави на Авдіївському напрямку. - Був понеділок, дев'ята година ранку, розпочався сонячний зимовий день. І тут раптом - дзвінок від сина: «Поки що мені не телефонуй, я у військкоматі, проходжу медкомісію, їду визволяти Україну і татове Сніжне».

Алла ЛІСОВА, Ігор ЛІСОВИЙ

ВЧОРАШНІЙ ШАХТАР ПІШОВ НА ФРОНТ

У перший день війни Сергій вже був у військкоматі, де стояли великі черги. Тоді йому сказали, що, оскільки він не має військової спеціальності, треба чекати виклику, і відправили додому. Сергій згодом ще кілька разів телефонував у військкомат із запитанням: «Чому ви мені не даєте повістки?» Це можуть підтвердити офіцери Нововолинського відділу ТЧК.

– Як ви сприйняли повідомлення сина?

– Було два стани, які й до сьогодні зберігаються, – розпач, сльози, переживання і разом з тим – гордість за таке чоловіче його рішення. Чоловік приховував емоції, але й по ньому було видно, що теж стривожений.

Батько Сергія – Олександр Васильович Онопрієнко – уродженець Донбасу, міста Сніжне, з мешканкою Нововолинська Маргаритою познайомився під час їхнього навчання у Дніпропетровському гірничому інституті. Згодом створили сім'ю. У 2003 році, в силу родинних обставин, переїхали в Нововолинськ.

Олександр Васильович – досвідчений гірничий інженер, який, перебуваючи на керівних посадах підприємств вугільної галузі, виробив чіткі, досить зрозумілі норми адміністрування. Шахтарі кажуть, коли його призначали директором підприємства, відчувався підйом від проходження гірничих виробок, надходження обладнання, облаштування побуту на підприємстві. Щомісячно зростає вуглевидобуток. Ветерани-гірники стверджують, що, якби Олександр Васильович був тривалий час керівником шахти №1 «Нововолинська», тут би і до сьогодні видавали на-гора вугілля, а шахта № 10 не скніла б, а на початках була б виробничою дільницею

першої, й розпочався б на ній вуглевидобуток.

ЖИТТЯ СТАЄ ІНШИМ, КОЛИ ТВОЯ ДИТИНА НА ВІЙНІ

– Вже у п'ятницю ми всією родиною – бабуся, батьки, дружина Катерина, син Мирослав, дочка Олександра, названа на честь дідуся, випровадили Сергія в армію, – продовжує пані Маргарита. – Спочатку – підготовка на полігоні на Рівненщині – і 28 березня він вже був на передовій, у 68-й бригаді. Батько в нього – пенсіонер, я – працівник критичної інфраструктури, повірте, мала б змогу його влаштувати сюди, зробити бронь. Але це все було б марно, у сина інші життєві цінності й тверда позиція.

Пані Маргарита згадує й такий епізод. Коли Сергій навчався в школі у Сніжному, вони вирішили, що випускні класи закінчуватиме в Нововолинському обласному ліцеї, про який вже тоді слава лунала по всій Україні. Він успішно закінчив цей навчальний заклад, вступив на державну форму навчання в Національний університет харчових технологій, але гору взяла сімейна традиція – паралельно з роботою на шахті № 10 «Нововолинській» заочно здобув дипломи Національного гірничого університету та Тернопільського фінансового університету – зростає життєво, фахово, кар'єрно.

– Звідки у нього такий патріотизм?

– Місто Сніжне зараз – під окупацією, воно було майже завжди переважно російськомовним. А Сергієві поталанило з вчителькою Гордасевич, ми всією родиною української мови і літератури Іриною Володимирівною Брик, яка прищепила йому любов до всього українського. Як і мені свого часу, під час навчання у школі Нововолинська, виховала любов до України світлої пам'яті вчителька Марія Миколаївна Рябченко. Вона нас всіх переконала, що все українське – це неповторне й прекрасне.

Сергій Онопрієнко у бойовій обстановці.

Разом із дружиною Катериною, дочкою Олександром і сином Мирославом.

« Не хвилюйтеся - все буде добре. Ми обов'язково переможемо, тільки зброї нам треба побільше. »

Сергій у нас – романтич-на натура, любить поезію Лесі Українки, мене познайомив з поетесою Галиною Гордасевич, ми всією родиною закохані у поезію Ліни Костенко.

– Життя родини змінилося, коли син пішов на фронт?

– Воно просто стало іншим, бо твоя дитина на війні. Вчорашній день для мене був прожитий сьогодні. Бо під час нашої розмови син потелефонував і повідомив, що все добре. Щохвилини ми, батьки, невістка, внуки

переживаємо за нього і його побратимів, перебуваємо подумки з сином. Чотирирічний Мирославчик всім заявляє, що тато – на війні і нас захищає. Малий творить для нього картинки.

Хлопці з його призову й ті, які отримали повістки раніше, дуже втомлені. Але мотивація у них одна й дуже сильна – тільки перемога.

Коли Сергій був у відпустці, часто казав: «Не хвилюйтеся – все буде добре. Ми обов'язково переможемо, тільки зброї нам треба побільше». ■

« Дитина зазнавала систематичного знущання... »

слуху і покаяння». За наполегливої позиції прокурорів Володимирської окружної прокуратури, суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. ■

■ Пульс тижня

Збив на «зебрі» двох жінок – одна загинула

Дорожньо-транспортна пригода трапилася 2-го червня, близько 10:00, у Володимирі на вулиці Устилузькій

Ліна ВОГОНЬ

Як розповіли у пресслужбі ГУНП у Волинській області, житель Устилуга, керуючи автомобілем Opel Vectra, здійснив наїзд на двох жінок, які перетинали дорогу по пішохідному переходу.

Внаслідок автопригоди 75-річна жінка загинула на місці події, 48-річну пішохідку із травмами доставили в лікарню.

Водій автівки був тверезий. ■

На горищі свого будинку зберігав боєприпаси

До поліції надійшов виклик із селища Іваничі Володимирського району про вчинення домашнього насильства

Ліна ВОГОНЬ

З ним прибув поліцейський офіцер громади. Правоохоронець через вікно помітив у руках правопорушника, 47-річного місцевого жителя, предмет, схожий на гранату, та викликав підмогу.

На місце події прибули наряд групи реагування патрульної поліції, слідчо-оперативна група, спеціалісти управління вибухотехнічної служби. У відповідності до Закону України «Про національну поліцію», правоохоронці затримали чоловіка і вилучили у нього гранату Ф-1.

Згодом, під час невідкладного обшуку помешкання, на горищі будинку правоохоронці виявили ще одну гранату Ф-1 із запалом, гранату DM 51A2 із запалом, 60 набоїв калібру 5,45 мм, майже 1 кг пороху та два магазини до АК.

Небезпечні предмети вилучили та направили на дослідження.

Чоловіка затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України.

За фактом незаконного поводження з боєприпасами слідчі відомості внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України. Санкція статті передбачає до семи років позбавлення волі.

Окрім того, за вчинення домашнього насильства на порушника склали адміністративний протокол за ст. 173-2 КУпАП. ■

Через пункт пропуску «Устилуг» намагалися провезти... старовинні гроші

Колекцію з 9-ти монет, карбованих у середині минулого століття, виявили серед особистих речей громадянина України, який виїжджав за кордон

Ігор БУГ

Ця підбірка може мати культурну цінність, а тому підлягає письмовому декларуванню з обов'язковим пред'явленням Сертифіката про право вивезення (тимчасового вивезення) за межі України. Такого документа чоловік не мав, бо попередньо не звертався ні до експерта, ні до Мінкульту.

Монети вилучили і передали на склад митниці за протоколом про порушення митних правил. Їх передадуть на вивчення фахівцям, аби встановити рівень цінності та ринкову вартість. ■

Коли востаннє ви збирали в долоні крапельки дощу?

Навіть у час війни не треба забувати про хвилини романтики. Тим паче, що в ці дні, за словами Ірини Гуріної, «дощ виблискує, веселиться і по веселці біжить»

Галина ШВАБЮК

Протягом цього тижня на Волині очікується нестійка погода, пройдуть грозові дощі різної інтенсивності.

Як інформує Волинський обласний центр з гідрометеорології, в окремі дні ймовірні пориви вітру зі швидкістю 15–20 м/с.

Температура повітря: вночі 10°–15°С, вдень – 22°–27°С. ■

■ Шок!

65-річний батько довів 13-річного сина до самогубства

Цей шокуючий випадок зафіксовано у Володимирському районі

Наталка МУРАХЕВИЧ, керівник пресслужби прокуратури Волині

На Волині 65-річному жителю одного із сіл Володимирського району повідомлено про підозру у доведенні 13-річного сина до самогубства (ч. 3 ст. 120 ККУ).

Хлопець вкоротив собі

віку увечері 12 травня 2023 року.

За даними слідства, дитина зазнавала систематичного знущання, побоїв, принижень, тотальних обмежень, залякувань релігійного змісту, примусу до покорі, «по-

■ **Ті, що тримають небо**

Увічнів біля Берестечка легендарного Богуна і величну церкву рідного Ратнева, зменшивши її у... 25 разів!

У скульптурі «Магія театру» багато символів: але найперше в очі впадає різна міміка губ і один... вус на обличчі актора.

Закінчення. Початок - на с.1

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ, головний редактор газети «Волинь»

«Це не ти – це завжди хтось інший (Богдан Ступка)».

Прочитавши цей напис на моїй скульптурі із назвою «Магія театру», редактор ніби дорікнув: «Про Богдана Ступку казали: «Талановитий артист, але із гнучким хребтом, бо весь час прислуховував президентам». Оразу ж відповідав: «А я мав за цю часті з ним спілкуватися».

... Це було після першого курсу. Тоді, у Львові, в Шевченківському гаю, знімали досерійний фільм «Украдене щастя» з Богдана Ступкою в головній ролі, а ми там поруч малювали етюдні... Вечорами і артисти, і художники збиралися на каві в готелі «Україна». Я, хоч тоді вже і мав за плечима 4 роки роботи бутафором-декоратором у Волинському обласному драмтеатрі, ще рік пропрацював декоратором у цирку Львова і лише після цього поступив у Львівський інститут декоративно-прикладного мистецтва на відділення кераміки, але ще був дуже молодим, тому сидів «всотував» у себе мудрі глибокі слова. Богдан Ступка, звісно, грав першу скрипку в розмовах – я б його слухав і слухав... А через деякий час ми вже стали приятелями, він мене познайомив із головним художником театру імені Марії Заньковецької Миколом Кіпріаном – лауреатом Національної премії імені Тараса Шевченка...

Якось в Богдану Сильвестровичу знісався: «Щось же в мене «йде» з керамікою». Він сказав – не опускати руки, але порадились перевести на наступного року у Київський інститут театру і кіно на «сценуграфію». Проте, коли через кілька місяців я приїхав до столиці, то вже сам повідомив Богдану Ступці: «Дякую вам за поради, підтримку, але... Я нарешті відчув смак

кераміки, відчув, що це значить: вдихнути життя у глину...». – «Іване, – відповів він, – радий за тебе, що ти віднашов крила, козаче»...

«...Не схились ні перед ким, окрім як перед Господом Богом, та й то тільки з доброї волі». Ці слова приписують легендарному полководцю Івану Богуну (1618–1664), які він нібито промовив, переламуючи на знак незгоди об коліно свою шаблю, коли гетьман Богдан Хмельницький укладав із росіянами Переяславську угоду. Потужні слова. Вони можуть бути клятвою і для нинішніх воїнів. Саме цей вислів я й викарбував на барельєфі у селі Смолява...

А закохався я в Богуну і Козаччину завдяки суперпатріоту – Анатолію Маслічку. Керівник сільськогосподарського фермерського господарства «Нива», колишній воїн-афганець, який уже багато років живе й працює із клепаном у серці, захотів на своїй батьківщині у селі Смолява від Берестечком поставити пам'ятний знак героїчному полковнику. За місцевими переказами, у найважчий момент Берестечківської битви 1651 року Іван Богун зузвів вилести найобездатнішу частину неорегованого козацтва з оточеного поляками табору поблизу села Пляшева. І його шлях пролягав через Смоляву, де біля липи вони трохи відпочили і похоронили загинилих побратимів, яких вдалося вивести з поля бою...

А я ж не візьмуся до роботи, поки не вивчу усі деталі – маю докопатися до суті. І завдяки краєзнавцям Геннадію Бондаренку (світлої пам'яті), Геннадію Гульці і Олександрі Дем'януку дізнався, що зі Смоляви шлях Івана Богуну міг пролягати через Колодеже, Лаврів, Полонку, Круплу (в обхід Луцька, Клевани та Олики, де стояли добре озброєні польські гарнізони) – на Корець, а звідти – до Любара, де вже була тимчасова ставка гетьмана Богдана Хмельницького...
Але, звісно, енергетика найпотужніша «забила», коли Анатолій Маслічук привіз мене і краєзнавця

«Я дуже довго шукав, щоб передати настрій музики Петра Сухоцького. Це було для мене дуже важливо, бо сам дуже люблю божественне звучання його гри на органі».

«Дивує, коли батьки везуть убитого росіянами нашого воїна, щоб його відспівав священнослужитель із московського патріархату, де моляться за кірля, який і благословив убити їхнього ж сина.»

мату (випаленої вогнетривкої глини. – Авт.). Можете уявити, яка це маса?! Щоб доставити уже готовий макет в наш сільський музей у Ратневі, знаний місцевий аграрій – керівник СГПП «Рать» Віктор Шумський – спеціально надавав машину і людей... Хоч я розписував храми і в Лаврові, що поблизу Луцька, і в Литові, що поблизу Луцька, і в Новоукраїнці на Рівненщині, капличку при в'їзді в «Лісову пісню» в Шацькому краї, але ця робота над міні-копією церкви була особливою... І виготовив її безкоштовно для свого рідного Ратнева – села, де живуть мої батьки, і де я вперше в житті побачив цей Божий світ.

«Портрет у скульптурі – це гімн людині. То хто ця жінка?» – цікавиться редактор, показуючи на випалену голову моєї бабусі. Це зображення мені – таке рідне-рідне, і воно повертає в минуле... Я їй з інституту приїхав. Ліпив кілька днів, а бабуся мені весь час позувала. Вона мене дуже любила. «Іваночку, дитинко моя дороженька», – все зверталася. Адже мене назвали на честь діда Івана – її чоловіка, який загинув ще в 1941 році під час оборони Києва від фашистів... Тому створити портрет бабусі Антоніни у скульптурі – було для мене за честь. «Я – геть, як жива», – усміхалася бабуся, щоразу дивлячись на своє випалене зображення...»

Найвідоміший на Волині пасічник-художник Іван Душак каже, що я в одному портреті «передаю усю його життя». Другі відзначають, що мені вдалося відтворити на полотні стихію гри на органі луцького маестро Петра Сухоцького і його в цій стихії (я дуже довго шукав настроїв музики). Багато хто вважає таємничою мою роботу «Волф» про польського мольфара. Але... на грані фантастики – «Мамина вишивка». Ця картина в нашій родині – пророка. І написана на одному подиху. Я її зовсім не допрацьовував... Коли дружина Алла завагітніла, тоді ще не було УЗД, і хто у нас народиться – ми не могли знати. Але якось я так поглянув на кохану, і переді мною враз постала ця картина: довкруги мальови, а посеред них малий хлопчик стримує білого коня – тоді саме настав рік цієї тварини. Треба було просто перенести на полотно це видовище, ці емоції. «Буде у нас син», – одразу вирішили обоє... Так і сталося. І хоч я – художник, а дружина – музикант, але наш Данило вибрав свій шлях у житті – науку.

«...Яку зі своїх робіт ви подарували Б Ісусу Христу?» – запитує на закінченні редактор. Я, на цей момент, то знаю, але боюся злякати частя – воно ж таке крихке, глина – і то значно міцніша... Тому й відказую: «Нехай поки що замість відповіді будуть... три крапки».

■ **Хвала рукам, що пахнуть хлібом!**

Крутому господарнику Леоніду Самчуку не соромно одягати на роботу гумачи

Леонід Самчук і голова Сереховичівської ТГ Ростислав Шиманський: Леонід Петрович передав для громади, яку очолює пан Ростислав, автомобіль одному із захисників.

Закінчення. Початок - на с.1

Катерина ЗУБЧУК

«ЗАСТАВ 12 КОРІВ, ЯКІ ПРИКУЛЬГУВАЛИ, І ПІВМІЛЬЙОННИЙ БОРГ ПЕРЕД ДЕРЖАВОЮ»

– **Мабуть, не обійтись без передісторії. Не завжди ж ви були досвідченим господарником...**

– Не афішуючи своє минуле, скажу, що родом я із села Пісочне Ковельського району. Давно живу у Ковелі. А починав зі своєю командою з того, що ми продавали техніку. З 2002 року я – приватний підприємець. Мав якийсь час три фірми. Але хотілося якихось перемін. І в 2012 році ми вирішили купити ось це господарство – воно називалося, як і тепер, – СТЗВО «Облапське».

– **Крім назви, яка не змінилася, що тут застали? Пригадайте..**

– А чом же ні... У «спадок» було 12 корів, які прикульгували, і півмільйонний борг перед державою. Господарство це існувало з 1990-х років. І якийсь час, може, було й успішним. Але кінчилося тим, що взяли кредит і не змогли з ним розрахуватися (грошіми треба вміти розпоряджатися). Борг ми повернули. Корів, яких купили разом із нерухомістю, трохи підкормили, щоб вони добре на ноги стали, і здали на м'ясокомбінат.

– **Тобто вирішили займатися тільки рослинництвом...**

– Так. А поля, до речі, були зарослі по пояс бур'янами, довкруги – болота з вужами. Взяти ми за їхній благоустрій. І на сьогодні в нас усе добре росте.

– **А «все» – це що саме?**

– Сіємо пшеницю, ячмінь, ріпак, є і соняшник, соя – все, що культивується на Волині. В нас у повазі сівозна, тож не треба боятися, що зводиться все до ріпки, «а він же так виснажує ґрунт». Вивчаємо сучасні технології, удосконалюємо їх. Маємо приблизно 2500 гектарів землі – взяли місцевих людей в оренду їхні паї.

– **«ДАЙТЕ МЕНІ ТІ ЗЕМЛІ, ЩО НА ПІВДНІ ВОЛИНІ, ТО Я, МОЖЕ, ЩЕ БІЛЬШЕ ПЛАТИТИМУ ЗА ПАЙ»**

– **Як мешканці Облап зустріли вас, нового господаря, чи**

охоче віддавали в оренду паї?

– Спочатку була настороженість – у будь-якому селі з обережністю дивляться на нову людину. Сьогодні, слава Богу, ніхто не ходить і не свариться. Але скажу так: якщо пай – це два з половиною гектари, то практично 30–40 відсотків – це сіножаті й пасовища. Крім того, – це низини, торф'яники. Ми живемо завжди на екстримі – і весною, буває, не влізти в поле, й восени. Торік, зокрема, навесні було дуже багато води – й то ми обсіялися вчасно, обробили, зібрали. В цьому році ситуація краща.

– **Напрошується питання, чи місцеві мешканці задоволені платню за свої паї, на яких ви хазяйнуєте?**

– Усім не можна догодити. Це один момент. А ще дехто порівнює наші землі з тими, що на Горішівщині, Володимирщині. Там, мовляв, люди одержують більше грошей. То я таким говорив: «Дайте мені ті землі, що на півдні Волині, то я, може, ще більше платитиму».

– **А чом же ні... У «спадок» було 12 корів, які прикульгували, і півмільйонний борг перед державою. Господарство це існувало з 1990-х років. І якийсь час, може, було й успішним. Але кінчилося тим, що взяли кредит і не змогли з ним розрахуватися (грошіми треба вміти розпоряджатися). Борг ми повернули. Корів, яких купили разом із нерухомістю, трохи підкормили, щоб вони добре на ноги стали, і здали на м'ясокомбінат.**

– **Тобто вирішили займатися тільки рослинництвом...**

– Так. А поля, до речі, були зарослі по пояс бур'янами, довкруги – болота з вужами. Взяти ми за їхній благоустрій. І на сьогодні в нас усе добре росте.

– **А «все» – це що саме?**

– Сіємо пшеницю, ячмінь, ріпак, є і соняшник, соя – все, що культивується на Волині. В нас у повазі сівозна, тож не треба боятися, що зводиться все до ріпки, «а він же так виснажує ґрунт». Вивчаємо сучасні технології, удосконалюємо їх. Маємо приблизно 2500 гектарів землі – взяли місцевих людей в оренду їхні паї.

– **«ДАЙТЕ МЕНІ ТІ ЗЕМЛІ, ЩО НА ПІВДНІ ВОЛИНІ, ТО Я, МОЖЕ, ЩЕ БІЛЬШЕ ПЛАТИТИМУ ЗА ПАЙ»**

– **Як мешканці Облап зустріли вас, нового господаря, чи**

Дрова для зерносушарки вже чекають нового врожаю.

І «палива» для сушарки, яка працює на соломі, є вдосталь.

Новеньку сівалку придбали, взявши державний кредит.

В принципі те, що ми працюємо – виробляємо продукцію, платимо справно податки, – це вже, вважаю, великий плюс для економіки України, підтримки Збройних сил України. А, крім цього, ми ще й допомагали зерношару. Передав автомобіль голові Сереховичівської громади Ростиславу Шиманському для одного із захисників. А зовсім недавно разом із головою Благодійної організації «Благодійного фонду «Крок за кроком» Святославом Степанюком ми купили два дрони багаторазового використання й відправили на передову. Ними будуть доставляти воду і все, що потрібне нашим бійцям на позиціях, скидатимуть бомбочки по агресору. Мені не буде соромно перед військовими – роблю для них все, щоб допомогти здолати ворога.

– **І про таке не можу не спити: вас підтримала ваша сім'я, коли ви дванадцять років тому**

– Звичайно. Так було, так є і зараз, коли всі ми переживаємо непростий час. Дружина тримає в сім'ї психологічний баланс. Я займаюся господарством, а вона – нашою домівкою, забезпечуючи тили. Якщо виникає потреба, щоб я долучився до домашніх справ, то разом вирішуємо проблеми. Крім того, дружина, за спеціальністю – бухгалтер, і в роботі мені допомагає. Буває важливо почути її пораду, щоб прийняти якийсь остаточне рішення. А ось старша дочка, яка теж бухгалтер за фахом, працює безпосередньо в нашому господарстві (молочна в сільське господарство не пішла). Мій успіх – успіх моєї сім'ї, і – навпаки. ■

Кабінет Міністрів України підвищив тариф на електроенергію для побутових користувачів. З 1 червня для населення він буде становити 4,32 грн/кВт.

Невдовзі розпочнеться реставрація колишнього кінотеатру «Батьківщина» у Луцьку, який десятиліттями стоїть порожньою. Приміщення буде трансформовано у багатofunkціональний простір для бізнесу із великою залогою для засідань. На це Луцька громада невдовзі отримає близько 37 млн. грн (900,2 тис. дол. США) грантових коштів від уряду Німеччини.

росію не запросять на урочистості з нагоди 80-ї річниці висадки союзницьких військ у Нормандії 6 червня 2024 року через її «агресивну війну» проти України. Про це інформує французька Le Monde.

1 червня у Луцьку відбувся гала-концерт мистецького проекту «Музичні рефлексії Луцька», приуроченого до 85-річчя Луцької музичної школи №1 імені Фрідріха Шопена. Усі заходи цього мистецького проекту були благодійними: вдалося зібрати понад 24 тисячі гривень на допомогу ЗСУ.

Пульс тижня

Поцупив сумку у пенсіонерки серед білого дня

Інцидент трапився на території залізничного вокзалу у Ковелі

Любов ВОЛИНЮК

72-річна ковельчанка на кілька хвилин залишила сумку без нагляду. Коли спохватилася, її вже не було. У сумці знаходилися гроші та мобільний телефон. Сума завданих збитків – понад 8 тисяч гривень. Оперативники встановили, що крадіжку скоїв житель Луківської громади. Викрадене вилучили. За фактом крадіжки, вчиненої в умовах воєнного стану, слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 4 ст. 185 Кримінального кодексу України. Санкція статті передбачає від п'яти до восьми років позбавлення волі. Слідство триває. ■

Kinder Сюрприз із канабісом швидко винюхав службовий пес Бруно

Громадянин України через Волинську митницю ввезив наркотики, заховані у дитячій забавці – яйці-контейнері

Любов ВОЛИНЮК

Водій фури, повертаючись на батьківщину із чергового рейсу, вигадливо, як йому здавалось, замаскував під невинні цукерки два згортки із речовиною рослинного походження, схожого на особливо небезпечний наркотичний засіб – «канабіс», вагою 16,4 та 0,75 грама. Під час перевірки на посту Ягодин заборонений для переміщення через держкордон товар миттю знайшов чотирилапий помічник митників – собака Бруно. Правоохоронців повідомили про протиправне діяння, що має ознаки злочину. Попередньо його кваліфіковано за ст. 309 Кримінального кодексу. Відповідно до її санкції, незаконне перевезення чи пересилання наркотичних засобів без мети збуту караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або пробачієм наглядом на строк до п'яти років, або обмеженням волі на той самий строк. ■

Приємна новина

Фотол: Головинський ліцей.

Цей прапор для школярів матиме особливу цінність.

Військовий завітав у клас до сина з особливим подарунком

Сьогодні діти не залишаються осторонь від війни

Леся КВІТКА

Саме заради їхнього майбутнього, заради того, щоб вони жили у вільній країні з великими можливостями під мирним небом, і тримають оборо-

ну наші захисники на лінії фронту. Про бойові дії з власного досвіду, справжній урок історії про визволення України від російських загарбників розповів учням Головинського ліцею воїн ЗСУ 100-ї бригади Юрій Гінайло, – тато п'ятикласника. Захисник подарував дітям прапор, розписаний

бійцями своєї бригади, та бойові шеврони. А стяг зі словами вдячності у відповідь від школярів поїде невдовзі на Схід разом з військовослужбовцем. Він буде оберегом для Юрія та його побратимів, а також свідченням того, що їхня надважка робота має велику цінність для всіх нас у тилу. ■

Гучна справа

Двох лікарів засудили за смерть породіллі

У Старовижівському районному суді оголосили вирок двом акушерам-гінекологам, з вини яких від крововтрати померла породілля

Любов ВОЛИНЮК

Фотол: із сайту ukr.net.

Під час судового розгляду справи обидва лікарі повністю визнали провину, покаялися і просили вибачення у рідних померлої породіллі.

Біда...

Хлопчика, який потрапив під колеса автівки, врятувати не вдалося

Помер 7-річний Кирило Ткачук, який постраждав внаслідок дорожньо-транспортної пригоди у селищі Ратне

Любов ВОЛИНЮК

23 травня, близько 18-ї години, 26-річний водій легкового автомобіля «Volkswagen» допустив наїзд на хлопчика, який перебігав проїжджу ча-

стину поза пішохідним переходом. Госпіталізована дитина перебувала у реанімації. На жаль, життя Кирила врятувати не вдалося. Як стверджує поліція, водій за кермом був тверезий, його затримали в порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Слідчі внесли відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ст. 286 Кримінального кодексу України. Триває розслідування. ■

У номер!

Хотів уплав через Західний Буг потрапити в Європу

Цими вихідними прикордонники відділу «Амбуків» на шляху до українсько-польського кордону затримали жителя Київщини

Наталка НЕКОЗ

Чоловік розповів прикордонному наряду, що планував таким чином дістатися польського берега. До цієї афери 32-річний житель Київської області ретельно підготувався, адже прихопив із собою компас, мотузку та інші необхідні речі, а одяг та взуття щільно спакував у поліетиленові пакети.

Затриманого доставили до прикордонного підрозділу для складання адміністративних документів за ст. 204-1 КУпАП «Незаконне перетинання або спроба незаконного перетинання державного кордону України». За це передбачено накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (один становить – 17 гривень) або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб, з конфіскацією знарядь і засобів вчинення правопорушення. Рішення по справі прийматиме суд. ■

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ НА ЖИВУ ПТИЦЮ. ДОСТАВЛЯЄМО ПО ОБЛАСТІ:

- курчат-бройлерів та м'ясо-яєчних порід;
- каченят мулард, гусенят, індичат Біг-6;
- комбікорм, ветаптечки, годівниці, поїлки.

ЗАМОВЛЕННЯ ЗА ТЕЛ.:
+380 96 054 68 18, +380 99 561 82 32,
+380 99 245 13 99, +380 95 424 43 11.

Щедра нива

GAZDA Домашній корм Kormil

КОМБІКОРМ від ВИРОБНИКА

РЕАЛІЗОВУЄМО ЗІ СКЛАДУ В ЛУЦЬКУ:

вул. Конякіна, 2А (навпроти колишнього шовкового комбінату).

РЕКЛАМА

ЕФЕКТИВНА РЕКЛАМА

066 824 71 60

ПП БУРМАКА Н.П.
8, 15, 22 червня.

ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

РОЗШУКУЄМО ПРАЦІВНИКІВ!

СТО у Луцьку запрошує на роботу автослюсаря та автоелектрика

Заробітна плата- 20 000-30 000 грн. Деталі за телефоном +380508220531

■ Проблема

Їхати мостом через Стохід у Березичах стає усе небезпечніше

Адже він перебуває в аварійному стані. І невдовзі взагалі може стати зовсім непридатним для користування

Наталія МУХА, редакторка любешівської газети «Нове життя»

Тож не дивно, що місцева громада продовжує стукати в різні кабінети з надією знайти допомогу у розв’язанні наболілої проблеми. Зокрема, днями до редакції «Нового життя» навідалися жительки Березич Ніна Капець, Ольга Шпанчук і Тетяна Дубровська, котрі від імені всіх односельців вирішили звернутися до народної депутатки Ірини Констанкевич. Бо ж, як розповіли жінки, у селищній раді їм сказали те, що й завжди: міст – ні на чиєму балансі. Відповідно, кошти на його ремонт виділити не можна. Тому люди шукають інші шляхи фінансування.

Місцеві мешканки дуже сподіваються, що бодай якось на цю ситуацію вплине народна депутатка Ірина Констанкевич.

«Ми запрошуємо її до нас у гості. Можливо, тоді, коли вона на власні очі побачить нашу проблему, то допоможе у її вирішенні», кажуть Ніна Капець, Ольга Шпанчук і Тетяна Дубровська.

Люди просять не залишати їх відрізнаними від світу, а до цього йде, якщо міст стане зовсім непридатним.

Бо ж, наголошують, міст – єдиний шлях до сільських полів, на пасовище. Цією ж дорогою усій місцевій громаді найкраще добиратися, їдучи в Любешів чи до обласного центру.

«Але невдовзі ми не зможемо перетинати Стохід, бо міст може обвалитися, оскільки перебуває у вкрай аварійному стані. Куди ми вже тільки не зверталися з приводу цієї про-

блеми. Але відповідь одна: міст – нічийний, бо не перебуває на жодному балансі. Але ж тоді виходить, що і ми, люди, – нічийні, нікому не потрібні... Розуміємо, що війна, що кошти потрібно спрямовувати першочергово на армію. Можливо, колись, як настане мир, у нас побудують великий міст. Але ж і тепер просимо не залишати нас відрізнаними від світу та бодай трохи по-

сприяти у розв’язанні нашої проблеми», – просять депутатку Верховної Ради від нашого округу березичівці.

Це звернення «Нове життя» надіслало прес-службі Ірини Констанкевич. І днями ми отримали відповідь, що Ірина Мирославівна вже відреагувала та дала доручення розібратися у ситуації та, за можливості, її вирішити. А на засіданні сесії селищної ради проблему порушив депутат, її помічник Сергій Неймарк.

Начальник Управління капітального будівництва, житлово-комунального господарства та комунальної власності селищної ради Сергій Фесик повідомив, що вони давно вивчають дане питання. І залучити на ремонт цього об’єкта бюджетні кошти дійсно не можна, оскільки він не перебуває ні на чиєму балансі.

«Ми працюємо над пошуком шляхів розв’язання проблеми, спонсорів, котрі допомогли б фінансово. Тобто це питання постійно на нашому контролі. Але й місцеве населення теж не має стояти осторонь, а посприяти у ремонті моста. Наразі ж найправильнішим варіантом було б його повністю розібрати й по-новому скласти», – таку позицію висловив Сергій Іванович.

Тож зрештою на сесії ухвалили рішення створити робочу групу, до якої увійдуть депутати, фахівці селищної ради, котра працюватиме над пошуком шляхів ремонту чи будівництва нового моста із залученням до цього місцевої громади та спонсорів. ■

■ Пульс тижня

Поліціянти оперативно затримали крадія

До правоохоронців із заявою звернулася 19-літня жителька Любешівської громади. Вона повідомила, що хтось викрав з її сумки, яка була на ганку домоволодіння, гаманець із грошми

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Сума завданих матеріальних збитків – понад 3 тисячі гривень.

Співробітники кримінальної поліції Камінь-Каширського району оперативно встановили, що злочин скоїв 39-річний односелець заявниці.

Чоловіка раніше вже притягували до кримінальної відповідальності і до дня крадіжки він перебував на іспитовому терміні за вчинення таких же злочинів.

Зловмисника затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Слідчі вже повідомили йому про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 185 Кримінального кодексу України – крадіжка в умовах воєнного стану. Чоловікові обрали запобіжний захід – тримання під вартою. Викрадені гроші вилучили. За вчинене крадію загрожує до 8 років позбавлення волі. ■

Любешівська селищна рада закупила ще два безпілотники

Два квадрокоптери DJI Mavic, вартістю 230 000 гривень, було придбано на прохання командування 2-го окремого стрілецького батальйону

Богдана КАТЕРИНЧУК

Загалом у травні цього року на закупівлю військового обладнання для Збройних сил України (а це –5 засобів РЕБ, 8 дронів, 1 система супутникового зв’язку) було спрямовано 1 мільйон 136 тисяч гривень.

Видатки на придбання безпілотників здійснено із селищного бюджету, відповідно до заходів Програми підтримки окремих військових формувань та забезпечення виконання інших завдань з оборони на 2022-2025 роки, яка затверджена у Любешівській селищній раді. ■

У дорожньо-транспортній пригоді загинув підліток

15-річний житель Ковельського району, рухаючись мотоциклом Кові лісовою дорогою, поблизу села Градиць на Маневиччині, ймовірно, не впорався з керуванням та врізався в дерево

Олена ВОЛИНЕЦЬ

У результаті зіткнення життя хлопця обірвалося на місці. Сектор комунікації поліції Волині повідомляє, що за фактом летальної автопригоди слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 2 ст. 286 Кримінального кодексу України.

А на автодорозі неподалік села Діброва 14-літній житель Любешівської громади, керуючи мотоциклом Hornet, наїхав на 11-річну велосипедистку.

Внаслідок автопригоди дівчина отримала тілесні ушкодження, її госпіталізували. Транспортний засіб правоохоронці вилучили.

Нагадаємо, що з початку року на Волині сталося понад 40 дорожньо-транспортних пригод за участю неповнолітніх. Причиною їх найчастіше є те, що дітей не інформують про правильне поводження на узбіччях, пішохідних переходах та безпосередньо у транспорті. Тим часом дотримання простих правил рятує життя. ■

Маневичька громада отримала подяку від 3-ї окремої штурмової бригади ЗСУ за допомогу в наближенні перемоги у війні за незалежність України. Цими днями колектив селищної ради на чолі з її головою Олександром Гаврилюком мав за честь отримати прапор із рук представника 3-ї окремої штурмової бригади Вадима Кудіярова. Військовослужбовець висловив подяку Маневичькій селищній раді, депутатському корпусу та усім жителям громади за підтримку та надання допомоги для їх підрозділу.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті **www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам трактори Т-25, Т-40. В хорошому робочому стані, недорого. Можлива доставка. Тел. 0663805882.
- Продам трактори ЮМЗ, МТЗ. В хорошому робочому стані, недорого. Можлива доставка. Тел. 0968048733.
- Продам запчастини для роторних косарок. Тел. 0507139097.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикет, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, форма, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебін, відсів, керамзит, глину, чорнозем.

Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● **Виготовляємо та продаємо кольорові металеві штахети шириною 10, 11 та 13 см. Великий вибір кольорів – матові, глянцеві, під золотий та темний дуб; парпети на фундамент, шапки на стовпчики. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.**

● Виготовляємо труби різних діаметрів – від 80 до 300 мм до котлів, буржуйок, камінів і теплиць. З чорного та оцинкованого металу товщиною 0,50 мм, коліна 45° та 90°. Ціни виробника. Швидко та якісно. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.

● Шукаємо людину для догляду за вівцями біля села Колки (Луцький район). Надається житло. Заробітна плата договірна. Тел. 0684091398.

● Шукаю майстра з укладання плитки та сантехніка, для ремонтних робіт (Луцьк). Тел. 066 17 132 17.

● Продам дворічну дійну козу, с. Оздів, Луцький район. Тел. 095 864 30 15.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

● Якщо Ви - проста, порядна, невисока жінка, що втомилась, як і я від

самотності, і бажаєте створити сім'ю на засадах взаєморозуміння та любові, то я чекаю на Вас. Тел. 096 10 77 892.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений військово-обліковий документ виданий на ім'я Пальонко Василь Володимирович, вважати недійсним.
- Загублені диплом спеціаліста та додаток до диплома (серія ВК № 27682279), видані 24.06.2005 р. Львівською комерційною академією на ім'я Кирилюк Юрій Ярославович, вважати недійсними.
- Загублене тимчасове посвідчення військовозобов'язаного № 304809, видане на ім'я Саврук Тарас Миколайович, вважати недійсним.
- Загублений атестат про закінчення навчального закладу ХА 14679608, виданий 22.06.2001 р. загальноосвітньою школою 1-3 ступенів смт. Бурлук Великобурлуцького району Харківської області на ім'я Сівець Сергій Олександрович, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток (серія НК №5325627), виданий на ім'я Михальчук Руслан Олександрович, вважати недійсним.

■ Лист до редакції

Книга, яка закликає прихожан до єдності

Вже вкотре перечитує книгу мешканця села Мишів Володимирського району Володимира Матвіюка «Хроніка українізації та становлення релігійної громади Свято-Миколаївського храму ПЦУ села Мишів», яка нещодавно побачила світ

Надія ПАНАСЮК

Радію, дивуюся і горджуся тим, що в моєму рідному селі є такі особистості, які відстоюють своє, національне, що утверджує нас як націю. Але водночас я сумую і плачу, що не всі розуміють правду нашого сьогодення. Багатьом нині не вистачає відповідальності перед собою, людьми і Богом. За прикладами далеко ходити не треба – от хоча б протистояння щодо церковного питання, про яке на своїх сторінках писала газета «Волинь».

Захоплююся тим, як автор зумів послідовно й аргументовано викласти всі факти, шлях боротьби односельчан за справжню українську церкву.

Володимир Павлович Матвіюк пройшов непросту радянську школу життя: очолював правління колгоспу «Прогрес» у своєму селі, партійну організацію, згодом пра-

цював у районній адміністрації. Він – людина інтелігентна, вихована, ерудована. У таких із більшою силою виступають особливості національної вдачі. Він зумів збагнути

реалії, щоб відрізнити чорне від білого. Взявся закликати до прозріння односельчан, оскільки вважає, що цей складний шлях боротьби має високу вагу для відродження, українського православ'я, зокрема й України загалом.

Все те, що передано у книзі-хроніці Володимира Матвіюка – це свідчення для багатьох майбутніх поколінь про «ходіння по муках» українського народу. Захоплююся тим, як автор зумів послідовно й аргументовано викласти всі факти, шлях боротьби односельчан за справжню українську церкву.

В книзі йдеться й про ремонт храму, як важко давалися роботи з його проведення біля трухлявих вікон, підлоги, підведенні води, ліквідація цвілі! І все це – заслуга, в першу чергу, Володимира Матвіюка та настоятеля Свято-Миколаївської церкви, отця Василя Мавдрика і односельчан, яких називає

автор.

Диво з див, щоб так оновити, облагородити храм, зберегти історичну пам'ятку. Тут чекають на всіх прихожан і закликають до єдності в молитві!

Варто нагадати односельчанам, що за українізацію церкви поклали свої життя наші видатні земляки Арсен Річинський, Никанор Абрамович, Сильвестр Харчук. м. Нововолинськ. ■

■ Кримінальне читиво

Приревнувала – і кілька разів вдарила ножем сплячу жінку

У Нововолинську судили жительку Львівщини, яка напала на іншу, бо приревнувала до неї чоловіка

Олена БІДЗЮРА, volynnews.com

У суді обвинувачена сказала: схопила, що було під рукою, і давай бити обох.

Новина її ошелешила, бо вони з чоловіком виховують двоє дітей, і на той момент вона була вагітна.

Обвинуваченої, вона побачила у будинку на ліжку сплячого чоловіка, а біля нього – голу жінку. Тож схопила, що було під рукою, і давай бити обох. Потому забрала у чоловіка мобільний, ключі від авто і поїхала додому. Також зазначила, що після того інциденту втратила дитину, щиро розкаюється у вчиненому та просить вибачення у постраждалій.

Натомість постраждала категорично заперечила будь-які інтимні стосунки з чоловіком Галини Ц. Під час судового засідання розповіла, що на дачі, крім них, було ще знайоме подружжя. А чоловік залишився на ніч, бо під час вечері вони вживали спиртне. Подружжя пішло спати на другий поверх, а вони, коли вже

геть стемніло, лягли на окремих ліжках на першому.

Волинянка додала, що прокинулася від удару в голову, після чого незнайомка спричинила їй ще кілька тілесних ушкоджень. Також наголосила, що тривалий час лікувалася, зазнала психологічної травми і досі боїться за своє життя.

Призначаючи покарання, суддя врахував, що жителька Львівщини скоїла злочин у стані вагітності, є волонтеркою, має на утриманні двох малолітніх дітей.

Відтак призначив Галині Ц. п'ять років позбавлення волі, але замінив покарання на два роки іспитового строку. Крім того, вона має сплатити постраждалій 36 тисяч майнової та моральної шкоди. ■

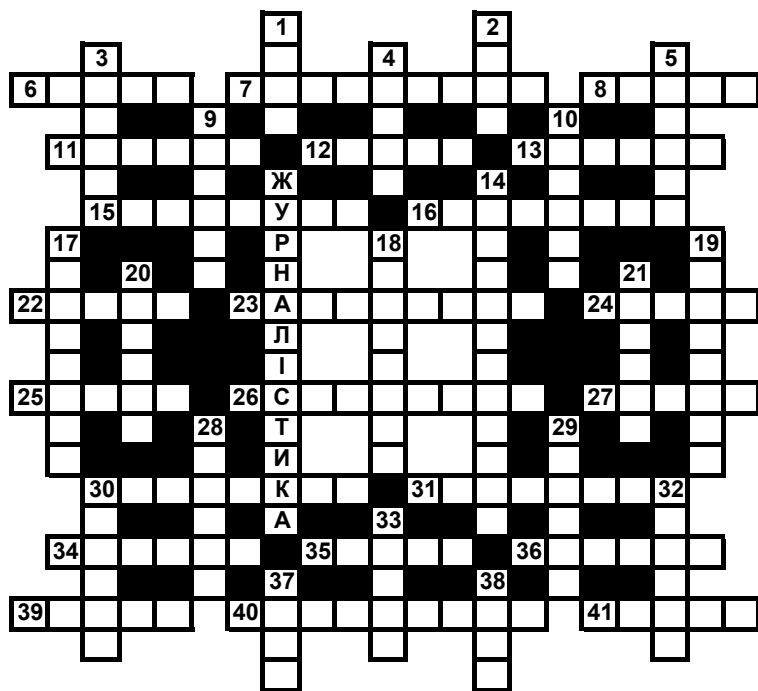
■ Кросворд

Склали Надія та Світлана ЗОЗУЛІ, місто Луцьк.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

- Українське національне інформаційне агентство новин (абр.).
- Він висвітлює актуальні соціально-політичні проблеми сучасності.
- Те, що згадано у п. 33 по вертикалі – це четверта ...
- Для написання статті необхідно провести глибокий ... фактів і вищ.
- Перший номер газети «Волинь» вийшов під назвою «Вільна ...».
- Світлої пам'яті очільник первинної журналістської організації газети «Волинь», ведучий рубрики «Доброго дня вам, люди» – Святослав ...
- Літературна співробітниця, завідувачка рекламно-інформаційного відділу газети «Слава праці», неперевершена оповідачка життєвих історій – Ніна ...
- Одна зі складових веб-сайту або книги.
- Головний редактор видання – генератор ідей та ... думок.
- Ім'я речниці Волинського прикордонного загону – ... Вершиніна.
- Телерадіокомпанія у Луцьку.
- Практично кожна «акула пера» була ним із початків.
- Журналіст-розслідувач «Телебачення Торонто» – Анастасій ...

«Наша журналістика»

- Італійська газета.
- Він разом із Олександром Згоранцем створив чудовий творчий тандем, який свого часу дав «нове дихання» газеті «Волинь» – Василь ...
- Тип письма древніх шумерів.
- Світлої пам'яті фотокореспондент газети «Радянська Волинь».
- Незабутній ведучий рубрики «Поле чудес газети «Волинь» та редактор відділу гро-

- мадсько-політичних організацій – ... Александрович.
- Засіб відображення усної мови на папері.
- Журналістика – це ... про закони та природу літературно-публіцистичної творчості.
- Ім'я головного редактора газети «Волинь» (із грецької – «захисник людей»).
- Назва українського видавництва, друкарню якого у Харкові російські окупанти знищили 23.05.2024 року.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

- Громадська організація «Волинський прес... реформ».
- Завідувачка відділу інформації газети «Волинь» – ... Влашинець.
- Складова частина назв деяких періодичних видань, що символізує новинну функцію ЗМІ.
- Українська авторка та ведуча концертних і радіопрограм, донька відомого композитора, співавторка пісні «Два кольори».
- Радіо журналістка з Луцька – Ольга...
- Ім'я ведучого Калитки на каналі ГІТ і головного редактора газети «Луцький замок».
- Назва телерадіокомпанії у місті Покровську Донецької області.
- Депутатка Верховної ради від Волині, заступниця голови Комітету з питань гуманітарної політики.
- Літературний псевдонім экс редактора Луцької районної газети «Слава праці» Михайла Лапківа.
- Система правил передавання мовлення на письмі.
- Він перевіряє орфографію та пунктуацію в текстах різних видань.
- Український новинний суспільно-політичний сайт, лідер інтернет-ЗМІ – «...нет».
- Почесне ... «Заслужений журналіст України» присвоєне, зокрема, таким працівни-

кам газети «Волинь»: Полікарп Шафета, Степан Сачук, Володимир Калитенко, Анастасія Філатенко, Катерина Зубчук, Олександр Нагорний, Валентина Штинько.

- Основний об'єкт журналістської роботи, суспільство, оточення людини.
- Посібник зі зразками каліграфічного письма.
- Цікавий, непересічний герой журналістської публікації.
- Багаторічна редакторка відділу соціального захисту газети «Волинь» – Євгенія...
- Газети та журнали – друкована ...
- Кожному справжньому журналісту потрібен творчий....
- Тема та... – основні складові майбутнього матеріалу.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 29 ТРАВНЯ:

- ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Партія. 6. Калина. 10. Козир. 11. Метал. 12. Миколай. 15. Анкара. 16. Газета. 17. Уран. 18. Барс. 21. Грація. 22. «Кармен». 27. Капуста. 29. Акула. 30. Зебра. 31. Карузо. 32. Мімоза.
- ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Париж. 2. Лірник. 3. Парнас. 4. Антей. 7. Волинь. 8. Афон. 9. Карета. 13. Аркадій. 14. Барабан. 19. Фреска. 20. Венера. 23. Валіза. 24. Аура. 25. Стохід. 26. Юліан. 28. Темза. ■

■ Спорт

Андрій Лунін став першим футболістом з України, який виграв 2 титули Ліги чемпіонів

Петро ПАС

1 червня на знаменитому лондонському стадіоні «Вемблі» відбувся фінальний матч Ліги чемпіонів 2023/24 між командами «Реал» (Мадрид, Іспанія) та «Боруссія» (Дортмунд, Німеччина). Гра завершилася з рахунком 2:0 на користь королівського клубу, який став уже 15-разовим володарем Кубка чемпіонів.

Український голкіпер «вершкових» Андрій Лунін залишився на лаві запасних, поступившись місцем у воротах бельгійцю Тібо Куртуа. Незважаючи на пропуск вирішального поединку, українець зробив шалений внесок у підсумковий тріумф колективу Карло Анчелотті. Недарма він потрапив до символічної збірної сезону Ліги чемпіонів.

До речі, для Андрія – це вже дев'ятий титул у складі «Реала» та другий здобутий Кубок чемпіонів.

Більше того, Лунін став першим українським футболістом в історії, у якого два трофеї головного єврокубкового турніру – 2021/22, 2023/24. За цим показником Андрій обійшов легендарного Андрія Шевченка, на рахунок якого 1 титул Ліги чемпіонів у сезоні 2002/03 у складі «Мілана».

«Дякую вболівальникам «Реала» за підтримку та на-снагу. Що за сезон!», – цією фразою на своєму офіційному акаунті в Instagram Лунін підбив підсумок сезону.

В цій кампанії він провів 31 матч за королівський клуб, пропустивши 32 голи. У 12 матчах українцю вдалося зберегти свої ворота «сухими». Портал Transfermarkt оцінює його вартість у 16 мільйонів євро.

Хоча найбагатший клуб

Лунін відтепер – крутіший за Шевченка!

Фото – instagram.com/footballonlineua.

Олександр Зінченко, Андрій Лунін та Андрій Шевченко – найіменитіші українці, які здобували трофеї з європейськими ТОП-клубами.

■ Прямая мова

Сергій РЕБРОВ, головний тренер національної збірної України після нічиєї 0:0 у товариському матчі проти команди Німеччини:

– Я задоволений результатом, але нам довелося багато оборонятися і було достатньо помилок в обороні. Ми ще не готові на 100 %. Але є час додати. Це був дуже важливий для нас спаринг. Німці суттєво додали, у порівнянні з нашою грою річної давності (тоді була нічия – 3:3. – Ред.) Думаю, Німеччина буде одним із фаворитів на Євро-2024... Тож це не була розминка, це була боротьба на кожному клаптику поля. Думаю, наші гравці передали дух нашої нації.

світу – англійський «Нью-касл», якого кілька років тому купив за 300 мільйонів фунтів принц Саудів-

ської Аравії Мухаммед ібн Салман Аль Сауд, – запропонував 30 мільйонів євро мадридському «Реалу» за

25-річного Андрія Луніна. Про це повідомляє видання DefensaCentral, яке спеціалізується на новинах про «вершкових». За інформацією джерела, керівництво королівського клубу на чолі з президентом Флорентіном Пересом відповіло «сорокам» відмовою.

Лунін став першим українським футболістом в історії, у якого – два трофеї головного єврокубкового турніру – 2021/22, 2023/24.

Контракт Луніна з «Реалом» розрахований до літа 2025 року. У клубі розуміють, що якщо угоду з українцем не продовжать, то, швидше за все, воротаря доведеться продати, оскільки вже наступного року Андрій може піти безкоштовно на правах вільного агента.

ЯКИЙ РАХУНОК?

Ліга чемпіонів 2023/2024. Фінал. «Боруссія» (Дортмунд, Німеччина) – «Реал» (Мадрид, Іспанія) – 0:2 (0:1 – Карвахаль, 74 хв.; 0:2 – Вінісіус, 83).

Ліга Європи УЄФА сезону-2023/2024. Фінал, 22 травня. «Аталанта» (Італія) – «Баєр» (Німеччина) – 3:0 (1:0 – Лукман, 12 хв.; 2:0 – Лукман, 26; 3:0 – Лукман, 75).

Ліга конференцій 2023/2024. Фінал. «Олімпіакос» (Греція) – «Фіорентина» (Італія) – 1:0 (Ель-Кабі, 116 хв.). ■

■ Увага, конкурс!

«Дороги іншої не треба, Поки зорить Чумацький Шлях...»

А далі більшість із вас продовжить, якщо не текст, то хоча б приспів неймовірно патріотичної пісні... «Поки кохаєм», яка, як згадалися наші бувалі в бувальцях гравці інтелектуального конкурсу, й стала основою запитання, на яке ми сьогодні даємо відповідь

Грицько ГАРБУЗ

Але, за умовами вікторини, маємо ще раз нагадати це завдання, яке стане дороговказом для наших нових читачів, аби вони приєдналися до нашого гурту «детективів», які люблять докопуватися до істини.

«СПЕЦЗАВДАННЯ» – 2 (2024)

Сьогодні ми заховали предмет, який буває і холодний, і теплий. Більшість із вас має його вдома. Принаймні, повинен мати у наш час. А виведе вас на нього чудовий твір, відомий усім, в якому згадані: любов, «справа», «те, що показує годинник», тисяча (в множині), серце, сузір'я, «дорогоцінні стежки», квіти (у вигляді дієслова).

Що за предмет ми заховали у гранатобузі?

Пісню «Україно» (також відома як «Україна», первісна назва – «Поки кохаєм») вперше було записано у 1987 році, хоча Тарас Петриненко створив її раніше, але не наважувався комусь показувати, бо розумів, що її ніде не візьмуть. Як зазначає «Вікіпедія», її національна тематика не вписувалася в радянські стандарти, та навіть і сам текст («Ще наша свічка не згоріла») викликав асоціації з тоді ще забороненим «Ще не вмерла України». За радянської влади, що дуже упереджено ставилася до всього українського, за цю пісню легко було дістати клеймо «українського націоналіста». Як згадує автор, «тоді можна було любити лише росію або «советскую Родину».

Уперше Петриненко записав пісню в домашніх умовах. Сталося так, що цей, власне, робочий запис під робочою, знову ж таки, назвою «Поки кохаєм», із творчої подачі музичного редактора «Українського радіо» Олександра Васильєва, почув Олександр Бутко. На свій страх і ризик він поставив фонограму в ефір у найближчій ранковій інформаційно-музичній програмі на «Першому каналі», яку вів

сам. Пісня прозвучала на її завершення як кульмінація: півку за-пускали за таймером так, щоб вона відзвучала якраз перед сиг-налами точного часу. То був вчинок мало не героїчний. А що пісня мала нечуваний успіх, то переможців, як то кажуть, не судили. Не-вдовзі було зроблено студійний запис, уже під назвою «Україна», а разом – і кілька коротких інструмен-тальних фрагментів, що стали звучати як му-зичні заставки «Ук-раїнського радіо».

Цікаво, що в то-му-таки 1987 році твір прозвучав у популяр-ній музичній передачі Центрального телеба-чення РСРС «Ранкова пошта».

Хто з наших читачів розгадав слово-від-повідь «свічка» («Ще наша свічка не зго-ріла»), ви дізнаєтесь уже із фейсбук-сторінки Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини сві-ту), а також – на сайті volyn.com.ua.

Нам же час знову вас інтригувати. Поки – у коротеньких турах, поки ми підбиваємо підсумки весняного конкурсу. Тож – поїхали! Хто перший надіш-ле відповідь, той і стане переможцем.

«СПЕЦЗАВДАННЯ» – 4 (2024)

Завдання сьогодні – дуже просте: закрес-лити лише 3 зайві бу-кви чи знаки з цього набору «19» і ви по-трапите в «особняк» на «цікавій землі», офіційні символи якої нагадують поєднання Японії з Польщею – плюс тваринку на пра-порі одного з регіонів України: kjo/tiik/lo/t/i/pjo/m/pjo/m/-t/yu/i/t.

Назву якого міста ми заховали у грана-тобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 13 червня (включно) тільки у вигляді по-відомлення на теле-грам-номер Грицька Гарбуза: [066 133 86 88](https://t.me/garbusa), обов'язково вказати після слова-відпові-ді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Перемо-га» (Валерій Залужний, Житомирщина).

Приємних вам по-шуків без повітряних тривог! ■

■ Тутешній футбол

У Камені-Каширському пройшла «гольова злива»

Аж 8 голів побачили уболівальники на стадіоні цього поліського міста

Петро ПАС

Шоправда, 7 із них дове-лося витягувати із сіт-ки своїх воріт господа-рям поля... Тобто, «Славія» (Боратин) каменя на камені не залишила від камінь-кашир-ської оборони і позбулася не-приємного титулу аутсайдера.

Попри сподівання на велику битву, лідер першості – ФК «Тростянець» – без про-блем подолав любомльський «Рубіж», відвантаживши го-сподарям 4 «сухі» голи.

А ось ФК «Володимир» не був таким гостинним – і вко-лотив аж 5 голів ківерцівсько-му НФК «Локомотив».

Як ми і прогнозували, но-

ЧЕМПІОНАТ ВОЛИНИ 2024									
ТУРНИРНА ТАБЛИЦЯ									
М	КОМАНДА	І	В	Н	П	РМ	О		
1	ФК ТРОСТЯНЕЦЬ	6	5	1	0	18-2	16		
2	ЛСТМ №536 ЛУЦЬК	6	3	2	1	10-4	11		
3	ФК ВОЛОДИМИР	5	2	3	0	11-2	9		
4	ФЦ КОВЕЛЬ	5	2	3	0	12-4	9		
5	ФК РУБІЖ ЛЮБОМЛЬ	5	2	1	2	11-8	7		
6	ШАХТАР НОВОВОЛИНСЬК	5	2	0	3	11-9	6		
7	СЛАВІЯ БОРАТИН	5	1	2	2	9-11	5		
8	НФК ЛОКОМОТИВ КІВЕРЦІ	6	1	0	5	6-26	3		
9	ФК КАМІНЬ-КАШИРСЬКИЙ	5	0	0	5	2-24	0		

У 7-му турі на нас чекає битва за «срібло»: ФЦ «Ковель» – ЛСТМ № 536 (Луцьк).

воволинським «шахтарям» не вдалося «взяти» Луцьк, точніше його передмістя – село Княгининок. На стадіо-

ні «ЛСТМ-АРЕНА» місцевий ЛСТМ №536 (Луцьк) – чемпіон області попереднього розі-грашу – переміг з рахунком

Шанс на те, що збірна України зуміє вийти з групи на Євро-2024, становить 69,4%. Такі дані видав суперкомп'ютер від Opta. На вихід українців у чвертьфінал «розумна залізничка» дає Україні 26%, у півфінал – 9,4%, у фінал – 3,1%, а на перемогу – 1%. Головними фаворитами рейтингу на Євро-2024 є збірні Англії (19,9%), Франції (19,1%) та Німеччини (12,4%).

Рівненський «Верес» таки зберіг за собою прописку у Прем'єр-лізі, здолавши у перехідних матчах «Епі-центр» із Кам'янця-Подільського – 1:1 і 3:1. Також стало відомо, що в Києві правий берег сильніший за лівий. Команда пивоварів «Оболонь» також відстояла місце в Прем'єр-лізі, здолавши «Лівий берег» – 1:0 і 1:1.

■ На поворотах долі

Як же це треба «дістати» дружину, щоб вона в зрілому віці зробила таке зізнання...

Таїсія КРИСЬКО, vinteres.info

Микола був кра- сенем на все село. Високий, широкоплечий, густе чорне, мов смола, во- лосься обрамляло заго- ріле обличчя. А губи... Не одна дівчина уявля- ла, як солодко з ним ці- луватися. Завидний же- нин із заможної родини, вже з армії прийшов, одружуватись пора.

Він же упадав за Наталею, продавчиною сільського універмагу. Мама сказала Миколі, дізнавшись, у кого він закохався: «Ви з Ната- шею – пара, як горнят- ка мальовані, такі обоє вродливі. Вона розум- на, з хорошої сім'ї. Гар- ний смак маєш».

Наталія довго Ми- колиних залицань сер- йозно не сприймала. Лише коли її подружка виходила заміж за його двоюрідного брата Михайла, а вони з Ми- колою були свідками на весіллі, звернула на нього увагу. Та він ще рік домагався її руки.

Привів Микола ко- хану наречену в бат- ківську оселю. Наталія не розчарувала све- круху. З нею хата ніби ожила. Беручка до ро- боти невістка встигала й куховарити, й поря- док у домі підтриму- вати навіть тоді, коли синочка народила, а за три роки – доньку.

За кілька років зі- брало подружжя Го- рохових грошей і придбало будинок на околиці міста. Микола влаштувався на одному з підприємств водієм, а Наталія – продавчиною у продуктового мага- зині. І почалося...

Чоловік поступо- во геть розгубив свої сильні почуття до неї. Побачив, що жінка все встигає, все їй вдаєть-

«Хто чоловіка не має, той горя не знає»

Карикатура І.І. Світлицького

«На все згоден, тільки пробач!».

ся, то навіщо брати на себе частину сімейних обов'язків? Сів за кер- мо вранці – та й поїхав на роботу. А ти, Натал- ко, хапай доньку на руки, синок хай міцно за спідницю тримаєть- ся, – і крокуй у дитса-

них – найкраща в світі. Бо й годувала добре, домашні завдання до- помагала виконувати, гарний одяг купувала, на збори батьківські ходила. Тато ж міг їх і нецензурним слівцем образити.

«Ідь і... мири- сь, я ж тобі говорила, що не по кухні спеціалізуюсь. Я в коханні гаряча!»

док, а потім – біжи й ставай за прилавок, покупців з усмішкою обслуговуй. Ввечері повертайся з малюка- ми додому, готуй вече- рю, одяг всім на ранок... З весни до осені на го- роді гни спину, заготів- лі на зиму роби.

Микола ж завжди повертався втомле- ний, йому не до дітей та городу. Отак вони й росли, майже не зна- ючи батька. Хіба що у вихідні малі тулилися до нього, але Микола накричить та й віджене від себе, бо йому ж від- почити треба.

Підростали Вовчик з Оксанкою, у школі навчалися. Матуся у

Терпіла й нікому не скаржилася Наталія на своє особисте жит- тя. На роботі – премії і грамоти до свят, вдячні слова за працю, вдома діти своїми успіхами радують. А от чоловік зовсім від сім'ї відбив- ся.

– Наталко, шви- денько склади мені торбинку, я з хлопцями повечеряю. Що там у тебе сьогодні приго- товлено? О-о, мої улю- блені пиріжки, о-о, ков- баску м'ясну запекла! Молодець! Овочі не забудь помити, винця у пляшку налий, – не раз, бувало, командував.

Брав торбу – і мчав собі з дому. Виявилось

(кума Галина почула від знайомої), що Наталчи- ну смакоту возив Ми- кола... до коханки. Пе- ресвідчившись, що це правда, Наталія не вла- штувала скандал. Коли приїхав в черговий раз за провізією, виставила за двері валізу з одягом і гнівно сказала:

– Геть звідси! Не- хай тобі Марина готує, бо на моїх харчах дуже «розкоровіла»!

Взяв речі горе-ко- ханець і поїхав. На- решті, думав, усе само собою вирішилось. Теп- пер заживуть спокійно з Маринкою удвох, не треба дружині й вже до- рослим дітям в очі ви- нувато дивитися, щось пояснювати.

Приїхав, а Марина каже:

– Не бачу, де торба з вечерею...

– Доведеться тобі самій готувати, бо На- талка виставила мене з речами за поріг.

– Ти що?! Ідь і... ми- рись, я ж тобі говори- ла, що не по кухні спе- ціалізуюсь. Я в коханні гаряча! А стояти біля плити годинами, як твоя Наташка, не могу і не хочу. Та й звикла я до її страв.

– Кохана, не ро- зумію, ти це серйозно говориш чи жартуєш?

– Які жарты?! Затам: не створена я кулінарі- єю займатися!

Від магазинної ковбаси з хлібом, ри- бних консервів шлунок почав боліти Миколі. Місяць перебивався з чаю на воду і приїхав, посварившись з леда- чою любкою, мов по- битий пес, до рідного дому. Впав на коліна перед дружиною:

– Прости, Наталоч- ко, рідна, благаю, доз- воль повернутися до- дому. Я ніколи більше ні на кого не подивлюсь, нехай ім грець...

Глянула Наталія з

сумом на свого коли- шнього красеня, серце защеміло. Сухо промо- вила:

– Гаразд, залишай- ся, але за однієї умови: ти тепер у всьому мені допомагатимеш і внуків будеш доглядати.

– На все згоден, тільки прости!

... Минуло три роки. Наталія з Миколою вже на пенсії, але потроху продовжують працю- вати на своїх посадах.

– Завтра субота, Колю, будемо картоплю копати, поки дощі не пішли, – сказала чо- ловікові.

– У мене попере- к болить, планував по- лежати у вихідний, – відповідає. – Та добре, буду копати, а ти виби- ратимеш.

– Ну звісно ж.

П'ять хвилин копає Микола, шість – від- почиває, спершись на лопату, піт градом тече.

На неділю Наталія запланувала іншу ро- боту: зібрати на городі маленькі кавуни й за- солили у целофаново- му мішку у величезній діжці. За її рецептом вони дуже смачноті виходять. Всі Миколи- ні друзі люблять ними горілочку закушувати. Наталія складає кавунці до мішків, Микола крек- че й носить їх до літньої кухні, піт витирає.

– А хто їх складати- ме у діжку, вона ж така глибока?

– Я ніколи сусідів не кликала на поміч, все сама робила. Тепер ти спробуй, як мені було добре згинатися. Ти навіть заквашені ніколи не діставав для приго- щання, мене посилав.

– Угу, було таке, тепер розплачуюсь за свої помилки...

– Ой, щось я захо- пилася й наговорила вам про своє, жіноче, – бідкається Наталія Се- менівна. – Треба йти на таксі й додому їхати, бо десь Микола вже заче- кався. Я вам так скажу на прощання: хто чо- ловіка не має, той горя не знає! ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп 10 – 16 червня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Цього тижня ви зможете відчути, що свобода важливіша за кохання. Якщо ви самотні, це не буде великою проблемою, але у стосунках варто діяти обережно, щоб не втратити їх. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – п'ятниця.**

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Цього тижня готуйтеся до важливих одкровень у сердечних справах. Не за- бувайте про щирі щоденні молитви. У середу можливі незначні проблеми з травленням. **Спри- ятливий день – четвер, несприятливий – середа.**

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Якщо ви у стосунках, очікуйте не еротич- не randevu або любовну інтрижку. Але не іг- норуйте симптомів втоми, щоб не стало гірше. **Спри- ятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.**

РАК (22.06 – 22.07)

Будьте відкриті до зустрічей із новими людьми! Приділіть увагу своєму раціону, бо можуть бути проблеми з травленням. Пийте більше води й не вживайте важкої їжі. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.**

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Цього тижня ваше любовне життя буде схоже на яскравий коктейль: усе перемі- шається і збовтається. Але будьте обереж- ні, щоб не отримати «емоційне похмілля»! **Спри- ятливий день – неділя, несприятливий – четвер.**

ДІВА (22.08 – 23.09)

Цього тижня романтичні зміни відбу- ватимуться зі швидкістю світла і можуть мати велике значення для вашого любовного життя. Тиждень сприятливий для косметичних процедур. **Сприятливий день – середа, несприятливий – п'ятниця.**

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

У вашій романтичній сфері у найне- сподіваніший спосіб може зародитись нове знайомство. Зачаруетесь! А ось у плані здо- ров'я можливі проблеми зі шкірою. **Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.**

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Цього тижня ваші розмови з партнером не будуть нудними – вам «світить» подорож або відвідування цікавого культурного заходу. Що- правда, в неділю вас можуть зурочити. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – неділя.**

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Цього тижня колега нагадає вам, що у сердечних справах не варто погоджуватися на менше, ніж ви того заслуговуєте. Людина зако- хана у вас, а ви не помічаєте. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – четвер.**

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

У середу доля принесе вам унікальний романтичний момент. Але протягом тижня можуть бути симптоми застуди. Тому не потрапляй- те під дощ і не сидіть під кондиціонером. **Спри- ятливий день – середа, несприятливий – субота.**

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Ви готові до змін у своєму житті, зо- крема – любовному. У четвер, можливо, ви вирішите завершити стосунки, які більше не відповідають вашому справжньому «я» – і не пошкодуєте. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.**

РИБИ (19.02 – 20.03)

Протягом цього тижня можете отри- мати несподіване повідомлення від того, хто вам подобається, яке підтвердить взаємність почуттів. Проте вас можуть турбува- ти болі у хребті. **Сприятливий день – четвер, не- сприятливий – понеділок.** ■

■ Пальчики оближеш!

Приготуйте полуничний суп

Шкода, що черно-біле фото не передає краси цього супу. Тому заходьте на сайт volyn.com.ua!

полуничний суп

Інгредієнти:

- Полуниця – 0.5 кг;
  - Цукор – за сма- ком;
  - Колотий лід – 0.5 склянки;
  - Сметана або вершки – для подачі.
- Рецепт приготу- вання полуничного супу:

1. Полуницю ми- ємо, відриваємо хвостики та заки- даємо в блендер разом із льодом і цукром.

2. Вмикаємо на турборежим.

3. Усе! При по- дачі можете додати сметану або верш- ки. ■

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуальні», «Добра справа», а також із позначкою «*» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інформації
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна
Літературний редактор	Інтернет-новин
ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	ШВАБЮК Галина Іванівна
Економіки	Спеціальний кореспондент
ЛІСОВА Алла Степанівна	ХВАС Любов Володимирівна

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 K6
Приватбанк, МОП 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друку офсетний.
Обсяг 4 друку, аркуші

Передплатний індекс: 30000
(для читачів Рівненської області: 97847,
для читачів решти України: 61136).
Ідентифікатор медіа: R30-02496,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37, http://la-print.com.ua

Загальний тираж: 10200.
Замовлення № 566.

Дім, в якому живе любов

Соколів спільний політ триває... 66 літ

А вірність у Соколів із Луцька – таки лебедина.

Саме стільки подружжя Петра Ананійовича і Марії Петрівни із цим пташиним прізвиськом зберігає вірність не тільки одне одному, а й нашому виданню

Але тільки нині, у 92 роки, Петро Сокол вперше наважився розповісти «Волині» їхню з дружиною сімейну історію. Цікаво, що дівоче прізвище пані Марії – також схоже до назви пташки: Сойко. Аж не віриться, що на двох їм нині – 180...

Світлана ЗОЗУЛЯ

КЛЯТА ВІЙНА НАДОВГО РОЗЛУЧИЛА З ДІТЬМИ...

– Якою була історія вашого знайомства? – (М. П.) Я вчилася у Львівському медінституті на фармацевтичному факультеті, а сюди, в Луцьк, мене послали на практику. Була тут на квартирі (пані Марія родом із села Горбаків на Рівненщині. – Авт.), а її господар був його знайомим (поглядом показує на чоловіка – Петра Ананійовича). І от він колись туди заявився. У молодості був такий гарний, симпатичний, високий, стрункий... – А зараз – уже ні? – (М. П.) Хороший, хороший... Але тоді, з першого разу, це я йому не дуже сподобалася. А господар помешкання таки заохотив Петра ще раз прийти в гості. І хоч я дуже серйозна була, розсудлива, але за два місяці ми... побралися. І от уже стільки багато років разом живемо. – (П. А.) Я на неї ні за що не ображаюся. Ми живемо добре, маємо двох синів – Ігоря (народився 1960-го) та Сашу (він – із 1967-го року). Обидва – лікарі. Добре, що вони втілили мою мрію про цю про-

фесію, бо колись я не пройшов у Львівський медінститут. Згодом у Києві «торгово-економічний» закінчив. А зараз у нас – ціла династія лікарів: окрім синів, ще й невістки, онуки... Загалом, уже маємо 5 правнуків.

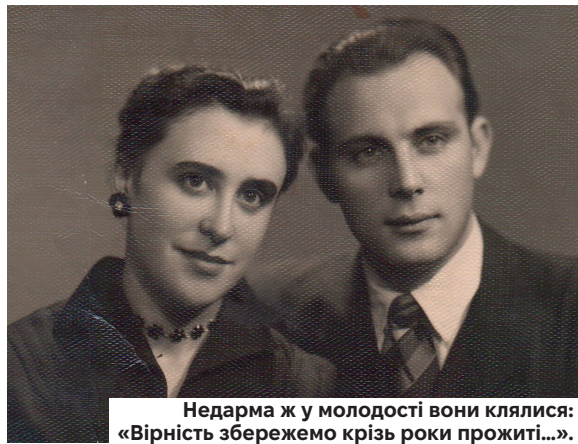
– Де зараз ваші нащадки?

– (М. П.) Так склалося, що вони – давно не в Україні. Ще до 1990-го вони поїхали із рідного дому. Ігор – у росії, Олександр – у білорусі... Зараз, коли здивонюємося, то говоримо тільки про здоров'я, про дітей, онуків. Знайомі нас запитують, чому ми за усі ці роки до них не виїхали. Але ж куди поїдеш і чого зі своєї оселі... Ми нає 62, як ми живемо у власному будинку (доти ж чотири роки винаймали в Луцьку житло). Трохи тяжко без підтримки найближчих.

– (П. А.) У мене вже нікого з рідні немає (мій співрозмовник – родом із Кисилівки Локачинського району. – Авт.). По братові у моєї Марії є один онук. Він із сім'єю час від часу приїжджає до нас із гостинцями, допомагає по господарству. Зараз до нас приходять соціальний працівник, є з ким поспілкуватися, поділитися спогадами...

ПЕТРО НАПОЛІГ: «ІДЕМО В ЗАГС», А МЕНІ Й ТАК УВЕСЬ ЧАС ХОТИЛОСЯ З НИМ БУТИ».

– А поділіться спогадами й зі мною... Коли і як саме вирішили пов'язати свої долі? – (М. П.) Ми зішлись дуже швидко, хоча ще не жили як чоловік і жінка. Мені треба було їхати на державні екзамени (5-ий курс

Недарма ж у молодості вони клялися: «Вірність збережемо крізь роки прожиті...».

«Як свідчить досвід, і не тільки – наш, сімейне життя від весільного святкування не залежить: чи воно – велике, чи – мале.»

уже був). А Петро мені потім зізнався, що подумав тоді, як же буде без мене тут...

– (П. А.) Серйозно над цим замислився, бо хто ж його знав, як далі буде...

– (М. П.) І він на поліг: «Ідемо в ЗАГС, ідемо в ЗАГС». А я: «Як уже так хочеш, то ходімо!».

– (П. А.) Він тоді був навпроти універмагу, де зараз – міліція.

– (М. П.) Прийшли ми туди, як зараз пам'ятаю, у п'ятницю. Але, як виявилось, я була... без паспорта. І ми вирушили туди вдруге, вже у понеділок – 12 травня 1958 року.

– (П. А.) Весілля як такого у нас не було. Символічно – шампанське, та й усе. Тоді досить бідні були: ні ложки, ні миски, ані квартири... (Вже згодом Соколи стали наживати певні статки, щоб виростити синів: він кілька десятиліть працював на керівних посадах у галузі торгівлі, а його Марія – в «аптекоуправлінні» хіміком-аналітиком. – Авт.).

Тоді ж, наприкінці 50-х, наші батьки особливо не мали звідки чимось допомогти... Але, як свідчить досвід, і не тільки – наш, сімейне життя від весільного святкування не зале-

жить: чи воно – велике, чи – мале.

– Чи пам'ятаєте, як вперше поцілувалися?

– (М. П.) Ой, досить швидко після знайомства. Розписалися, десь походили, покохалися. Він тоді жив у сестри біля костелу, але я туди не ходила. За три-чотири дні поїхала у Львів на згадані вже екзамени. Петро до мене туди приїжджав. Моїм сусідкам по кімнаті він сподобався. А потім уже разом у Луцьк поїхали, вже таки до його сестри.

– У чому ж секрет вашого сімейного довголіття?

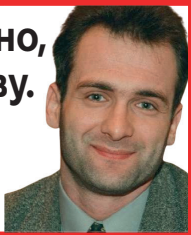
– (М. П.) Напевно в тому, що одружувалися таки по любові. Коли всім серцем – один до одного. Хотілося його бачити, весь час із ним

Золоті слова

Фото із сайту google.com.

“Я – грузин, але, якщо потрібно, я віддам життя за цю державу.”

(Георгій ГОНГАДЗЕ (1969–2000), Герой України, засновник та перший головний редактор інтернет-газети «Українська правда»).

2024	ЧЕРВЕНЬ
6	Четвер День журналіста. Георгій, Єгор, Юрій, Аглая, Векла, Віссаріон, Іларіон, Пасій, Сусанна, Текля, Фекла. ☀️ схід – 04:22, захід – 22:09. Молодий Місяць. 27-й день. ☀️ схід – 05:07, захід – 21:27. Тривалість дня – 16:20. Тривалість ночі – 07:40.
7	П'ятниця Всесвітній день пончика. Антон, Артем, Богдан, Валерія, Іван, Зінаїда, Марія, Степан, Калерія, Маркел, Федот. ☀️ схід – 05:06, захід – 23:15. Зростаючий півмісяць. 28-й день. ☀️ схід – 05:07, захід – 21:28. Тривалість дня – 16:21 Тривалість ночі – 07:39.
8	Субота Всесвітній день океанів. День домогосподині і домогосподаря. Василь, Костянтин, Марта, Павло, Федір, Єфрем, Зосим, Марфа, Меланія, Охрім. ☀️ схід – 06:04, захід – ---. Зростаючий півмісяць. 0-й день. ☀️ схід – 05:06, захід – 21:29. Тривалість дня – 16:23. Тривалість ночі – 07:37.
9	Неділя День працівників легкої промисловості України. Кирило, Маріанна, Марта, Мар'яна, Олександр, Кирей, Марфа, Текля, Фекла. ☀️ схід – 07:14, захід – 00:03. Зростаючий півмісяць. 1-й день. ☀️ схід – 05:06, захід – 21:30. Тривалість дня – 16:24. Тривалість ночі – 07:36.
10	Понеділок Всесвітній день морозива. Антоніна, Василь, Іван, Олександр, Олексій, Тимофій, Зенон, Никін, Феофан. ☀️ схід – 08:30, захід – 00:37. Зростаючий півмісяць. 2-й день. ☀️ схід – 05:06, захід – 21:30. Тривалість дня – 16:24. Тривалість ночі – 07:36.
11	Вівторок Всесвітній день пам'яті домашніх тварин. Аркадій, Марія, Юхим, Варфоломій, Варнава, Єфрем, Охрім. ☀️ схід – 09:46, захід – 01:00. Зростаючий півмісяць. 3-й день. ☀️ схід – 05:05, захід – 21:31. Тривалість дня – 16:26. Тривалість ночі – 07:34.
12	Середа День працівника фондового ринку України. Всесвітній день боротьби з дитячою працею. Арсен, Ганна, Іван, Оксентій, Онуфрій, Петро, Степан, Тимофій. ☀️ схід – 11:00, захід – 01:17. Зростаючий півмісяць. 4-й день. ☀️ схід – 05:05, захід – 21:32. Тривалість дня – 16:27. Тривалість ночі – 07:33.

Вітаємо!

Учора в нашій родині було особливого радісне свято. У нашої мами, бабусі, прабабусі

Антоніни Леонтіївни ДМИТРУК,

яка мешкає в місті Устилуг на древній Володимирщині, був день народження. Бог дарував їй гарне, довге життя.

Найщиріші вітання іменинниці виголосили в цей день син Володимир з невісткою Валентиною, яка стала їй донькою, онук Андрій з дружиною Іриною, онука Ольга та її чоловік Вадим, а також правнучки Уляна, Соломія, Катерина. Многая, благії літа з любов'ю й щирістю зичила вся родина.

Усміхніться!

Олена є своєрідною іконою нашої фірми. Дивлячись на неї, хочеться перехреститися.

Чоловік: – Ти не повіриш, у нас у дворі слон заплутався в павутині!

Дружина: – Припини насміхатися над моєю мамою! Нехай відпочине в гамаку, подрімає...

– Абрам, можна я скористаюся твоєю газонокосаркою?

– Так, Мойше, але тільки у межах моєї ділянки.

Місячний і сонячний календарі склад Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії ІЗЗСО «Луцької міської ради».